Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2064 | 4 PAGINI — 20 BANI | marți 20 decembrie 1955

Partidul — îndrumătorul revoluției culturale

VIAȚA NOUĂ care a prins rădăcini pe meleagurile țării noastre cer oameni culți, multilateral pregătiți pentru cele mai diferite domenii de activitate. Partidul nostru călăuzit de învățătura marxist-leninistă a început o măreață bătălie împotriva stării de înapoiere culturală, pentru promovarea unei culturi noi, pentru luminarea maselor largi populare. Revoluția culturală înseamnă o transformare radicală, o cotitură în dezvoltarea culturală a maselor, în dezvoltarea conștiinței lor, avînd drept scop formarea unui om nou cu o conștiință socialistă, constructor al unei vieți noi.

Partidul a început bătălia pentru înfăptuirea mărețelor sarcini ale revoluției culturale cu lupta pentru lichidarea analfabetismului. Zeci de mii de oameni neștiutori de carte dar dornici de a sorbi lumina slovelor au pornit la îndemnul comuniștilor spre băncile școlilor. An de an au fost organizate mii de cursuri de alfabetizare. Harnicul nostru popor se mîndrepte pe drept cuvînt cu faptul că analfabetismul — această rușinoasă plagă moștenită de la regimul burghezo-moșieresc — este în fond lichidat.

Revoluția culturală cerea și o nouă organizare a învățămîntului de stat. Porțile școlilor și facultăților au fost larg deschise maselor muncitoare dornice de cultură.

In anii puterii populare învățămîntul a căpătat un caracter științific, fiind strîns legat de problemele construcției socialiste. Școala elementară de 4 clase este astăzi realmente generală, obligatorie, gratuită. Astăzi aproape 65% din tineretul școlar absolvă 7 clase. Numai în cursul primului cincinal facultățile noastre au format 13.400 de ingineri, 4500 economiști, 7000 de agronomi, 5600 de medici. Din școlile noastre a ieșit un detașament puternic de intelectuali din rîndurile clasei muncitoare care alături de intelectualii mai vîrstnici legați de popor își dăruiesc toate forțele luptei pentru construirea vieții noi, pentru luminarea maselor, pentru făurirea unei culturi noi.

Statul democrat-popular, desfășoară o vastă campanie de educare a maselor prin cele peste 12.000 cămine culturale, prin numeroasele cluburi, colțuri roșii, case de citit, biblioteci populare, prin răspîndirea largă a cunoștințelor politice și științifice.

O deosebită grijă acordă partidul nostru continuei înfloriri a literaturii, muzicii, teatrului, cinematografiei. Tipărirea operelor clasicilor literaturii romîne și universale, precum și operelor scriitorilor contemporani, se face astăzi în mari tiraje. Numai în anii cincinalului au apărut pînă în prezent 14.440 titluri în 222.228.000 exemplare. Teatrele, orchestrele simfonice ce au luat ființă în toate orașele mari ale țării, desfășoară o intensă activitate.

Partidul a deschis oamenilor de știință uriașe perspective creatoare ajutîndu-i să-și însușească singura concepție științifică despre lume — materialismul dialectic și acordîndu-le în același timp minunate condiții de muncă. Laboratoarele au fost dotate cu aparataj modern, numărul cercetătorilor a crescut și activitatea lor legată de necesitatea construirii socialismului este din zi în zi mai rodnică.

In anii puterii populare partidul a deschis scriitorilor posibilități nemaiîntîlnite de a-și manifesta forțele creatoare. Scriitorii și oamenii de artă din țara noastră găsesc în munca liberă, tumultuoasă, a milioanelor de oameni ai muncii de pe întinsul patriei noastre un izvor nesecat de inspirație și forță creatoare, iar în ideologia clasei muncitoare și în strălucitul exemplu al culturii sovietice învățăminte de preț pentru crearea unei arte realist-socialiste. Temele mari ale epocii noastre, nobilele figuri ale făuritorilor vieții noi, calitățile lor morale sînt oglindite la un înalt nivel artistic în tot mai numeroase opere ale creatorilor noștri. Indrumate de partid, literatura și arta constituie un puternic mijloc de mobilizare a maselor largi de oameni ai muncii la construirea socialismului.

Cultura nouă înflorește pe temelia bogatei noastre tradiții culturale. Valorificînd sub îndrumarea partidului moștenirea culturală a trecutului, poporul nostru preia și folosește elemente democratice înaintate din tradiția culturii naționale. In toate acțiunile întreprinse în ultimii ani pe linia culturalizării maselor se vădește nețărmurita grijă pe care partidul comuniștilor o poartă tineretului țării noastre. Pe drept cuvînt, se poate spune că — așa cum au visat multe generații de tineri — astăzi tineretului îi sînt larg deschise porțile spre însușirea bogatului tezaur al științei și culturii înaintate.

Sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului Uniunea Tineretului Muncitor cultivă în rîndurile maselor de tineri din țara noastră pasiunea pentru însușirea comorilor culturii. Zeci de mii de tineri — care în condițiile regimului capitalist ar fi fost sortiți să rămînă în bezna inculturii — pășesc astăzi în marș furtunos spre cucerirea fortăreței științei și culturii.

Sub semnul îndeplinirii hotărîrilor plenarei a III-a a C.C. al U.T.M. organizațiile utemiste luptă cu tot mai multă perseverență pentru răspîndirea cunoștințelor culturale și științifice în rîndurile tineretului, pentru continua ridicare a nivelului ideologic și cultural al maselor largi de tineret.

Mari sarcini stau în fața organizațiilor U.T.M., în fața utemiștilor în opera de desăvîrșire a revoluției culturale. Oriunde este inițiată o acțiune pentru culturalizarea maselor, utemiștii, tinerii trebuie să fie în frunte. In cluburi sau în cămine culturale, colțuri roșii sau cercuri de artiști amatori, tinerii trebuie să fie sufletul întregii activități cultural-artistice. Prin organizarea unor cît mai variate manifestări artistice și culturale de masă, prin antrenarea a cît mai mulți tineri la concursul „Iubiți cartea", prin larga răspîndire în mijlocul tineretului a cărților, a presei, prin combaterea oricăror influențe ale putredei ideologii a dușmanului de clasă, organizațiile U.T.M., toți utemiștii pot și trebuie să-și mărească zi de zi aportul în revoluția culturală ce se înfăptuiește în țara noastră.

Pentru grija pe care i-o poartă, pentru înțelepciunea cu care-i îndrumă pașii spre un viitor fericit, tineretul patriei noastre — muncitori, țărani muncitori, oameni de știință, scriitori, artiști etc. — poartă partidului comuniștilor o nețărmurită dragoste și recunoștință.

Cel de al II-lea Congres al P.M.R. este încă un prilej pe care îl folosește tineretul de a-și manifesta aceste sentimente și totodată de a se angaja în fața partidului iubit să lupte mai departe, mai dîrz, pentru însușirea culturii înaintate — armă de preț a făuritorilor socialismului.

Telegrame

Președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. tovarășului N. A. Bulganin

Moscova

Vă rog să primiți, tovarășe Președinte, călduroase mulțumiri și expresia sentimentelor de recunoștință ale guvernului și poporului romîn, pentru sprijinul frățesc și lupta stăruitoare dusă de U.R.S.S. ca Romînia să-și ocupe locul cuvenit în O.N.U.

Impreună cu toate popoarele iubitoare de pace poporul romîn salută cu satisfacție succesul inițiativei sovietice, de primire a celor 16 noi membri în Organizația Națiunilor Unite, nouă contribuție de seamă a Uniunii Sovietice la cauza întăririi păcii și colaborării internaționale.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

Excelenței Sale Jawaharlal Nehru Prim ministru al Indiei

New Delhi

Vă mulțumim pentru caldele felicitări și sentimente exprimate cu ocazia admiterii Romîniei în O.N.U. și de asemenea pentru sprijinul sincer acordat de delegația Republicii India pentru ca Romînia să-și ocupe locul cuvenit în Organizația Națiunilor Unite.

Imi exprim convingerea în rodnicia colaborării țărilor noastre la opera de apărare a păcii în lume și de prietenie între popoare.

Cu cele mai bune și sincere sentimente
CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Oaspeți de peste hotare, delegați la Congresul P. M. R.

Duminică la amiază a sosit în Capitală delegația Partidului Muncii din Albania, invitată să participe la lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Din delegație fac parte tovarășii Zdit Haki Toska, membru al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, deputat în Adunarea Populară și Hasan Selinica, secretar al Comitetului regional Tirana al Partidului Muncii din Albania.

La aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii Șt. Voitec, A. Bunaciu, Ofelia Manole, T. Rudenco, C. Prisnea, precum și de numeroși oameni ai muncii din Capitală.

Au fost de față M. Lako, ambasadorul R. P. Albania la București și alți membri ai Ambasadei.

★

Luni a sosit în Capitală delegatul Partidului Comunist din Argentina, Benito Marianetti, membru al C.C. al Partidului Comunist din Argentina, care va participa în calitate de invitat la lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La aeroportul Băneasa oaspetele a fost întîmpinat de tovarășii Constanța Crăciun, Al Sencovici, Ilie Dănoiu și alții.

(Agerpres).

Noi locuințe pentru oamenii muncii

Zilele acestea au fost date în folosință în Capitală două noi blocuri de locuințe muncitorești a căror construcție a fost terminată în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. Noile apartamente din blocurile nr. 2, cartierul Vatra Luminoasă și nr. 11 din Ferentari, vor fi locuite de peste 80 de familii de muncitori, tehnicieni, oameni de știință, artă și cultură, militari etc. Fiecare apartament este compus din 2, 3 sau 4 camere, baie, bucătărie și dependințe și au încălzire centrală.

In urmă cu zece zile, 82 familii de muncitori, tehnicieni, intelectuali și militari au primit spre folosință apartamentele din blocurile nr. 3 și nr. 5 construite în cartierul muncitoresc Bucureștii Noi.

Sfatul Popular al Capitalei a dat anul acesta în folosință oamenilor muncii din București 40 de noi imobile în cartierele de locuințe muncitorești Ferentari, Vatra Luminoasă, Bucureștii Noi și Mihai Bravu cu un total de 688 apartamente. (Agerpres)

Conferința de lucrări a cercurilor științifice studențești

In cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., duminică dimineața a avut loc în Capitală conferința de lucrări a cercurilor științifice studențești organizată de Asociația Științifică a studenților de la universitatea „C. I. Parhon".

Au fost prezentate 22 lucrări de specialitate, între care: „Locul și rolul filozofiei în construirea socialismului în țara noastră", „Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării muncitorești din țara noastră", „Din activitatea Scînteii ilegale", „Chipuri de comuniști în dramaturgia de după 23 August 1944", „O nouă metodă spectroscopică pentru dozarea magneziului în soluri", și „Aspecte ale metamorfismului de contact în regiunea Ocna de Fier".

Deschiderea Expoziției pe țară a gazetelor de perete sătești

In cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., luni după amiază a avut loc în sala Studioului cinematografic București din str. Kirov nr. 4, deschiderea Expoziției pe țară a gazetelor de perete sătești.

La deschidere au participat activiști de partid și ai organizațiilor de masă, responsabili ai colectivelor de redacție ale gazetelor de perete din întreprinderi din Capitală, oameni ai muncii.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Nestor Ignat, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia".

Expoziția cuprinde peste 50 de gazete de perete din comune și sate, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective, selecționate în întrecerea pe țară a colectivelor de redacție sătești care a avut loc de curînd.

In cadrul expoziției mai sînt prezentate numeroase foi volante ale gazetelor de perete din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri.

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Manifestarea dragostei oamenilor muncii

Schimburile de onoare organizate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. sînt încă un prilej de manifestare a dragostei oamenilor muncii față de partidul lor.

REȘIȚA. — Furnaliștii combinatului metalurgic din Reșița s-au străduit să facă din ziua schimbului de onoare o zi a celor mai mari realizări. Echipa primtopitorului Ștefan Cîntar de la furnalul nr. 1 a topit cu 14,5 la sută mai multă fontă față de prevederile normei, iar brigada de tineret condusă de Ion Sîrbu care lucrează la furnalul nr. 2 s-a situat în fruntea furnaliștilor.

Furnaliștii au topit în ziua schimbului de onoare cu 7,1 la sută mai multă fontă decît prevederile planului de producție.

GALAȚI. — Munca celor peste 130 de echipe de la Șantierul Naval din Galați a făcut ca la sfîrșitul schimbului de onoare norma medie pe întreaga întreprindere să fie depășită cu 146 la sută. Cele mai frumoase rezultate le-au obținut colectivele de muncitori din sectoarele tîmplărie și fierărie, unde rezultatele obținute au fost mai mari decît planul cu 172 și 180 la sută.

HUNEDOARA. — In cinstea Congresului partidului au avut loc însuflețite schimburi de onoare în toate abatajele și sectoarele de muncă ale minei de fier Ghelar. Minerii au obținut în ziua schimbului de onoare cea mai înaltă producție în acest an. Ei au extras și trimis furnalelor din Hunedoara în această zi cu 32 la sută mai mult minereu de fier decît prevedea planul.

Și de data aceasta cele mai de seamă realizări aparțin comuniștilor. In sectorul Vest, de pildă, brigăzile de mineri nr. 71 și 77 conduse de comuniștii Vasile Duma și Aron Muntean au depășit planul de extracție a minereului, prima cu 220 la sută, iar a doua cu 124 la sută.

Se îndeplinesc angajamentele

Vești din întreaga țară anunță îndeplinirea înainte de termen a angajamentelor luate de muncitorii din numeroase întreprinderi.

PLOEȘTI. — Petroliștii de la schela Tîrgoviște aduc în dar Congresului partidului realizări dintre cele mai însemnate. Astfel, ei au extras peste plan tone întregi de țiței, depășind angajamentul luat cu 388 de tone. Merite deosebite la obținerea acestor succese au brigăzile de intervenție care au redat producției mai multe sonde părăsite de capitaliști. Brigada de intervenție condusă de Dumitru Arjan, Erou al Muncii Socialiste, a redat producției cu 10 ore mai devreme una dintre sondele inactive, iar echipele conduse de Ion Năstăsescu și Dumitru Rotaru au redus cu peste 50 la sută timpii de intervenție la sonde.

ORADEA. — Pînă la jumătatea lunii decembrie, 52 de întreprinderi industriale și cooperative meșteșugărești din regiunea Oradea au raportat îndeplinirea înainte de termen a planului de producție pe anul 1955. Printre acestea se află întreprinderile: „Infrățirea", „Solidaritatea", „Sinteza" și „Asbociment". Indeplinind înainte de termen planul anual de producție, metalurgiștii de la uzinele „Infrățirea" au dat peste planul anual, numai în prima jumătate a lunii decembrie, cu 37,6 la sută mai multe mașini-unelte și cu 45 la sută mai multe piese de schimb pentru agricultură.

ARAD.— In sprijinul îndeplinirii înainte de termen a angajamentelor luate în cinstea Congresului partidului, muncitorii și tehnicienii din întreprinderile industriale din regiunea Arad au aplicat în producție numeroase inovații și raționalizări. Ca urmare, colectivele întreprinderilor „Iosif Rangheț", „Gheorghi Dimitrov", „Tricoul Roșu", „Atelierele C.F.R.", au îndeplinit cu mult înainte de termen planul de producție pe anul 1955, iar textiliștii de la uzinele „30 decembrie" și fabrica „Teba" dau produse în contul ultimelor zile ale lunii decembrie.

PITEȘTI. — Respectîndu-și angajamentele luate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., 29 de întreprinderi din regiunea Pitești și-au îndeplinit planul cincinal, iar alte 24 — planul anual. Printre acestea se numără și minele din bazinul carbonifer Schitu Golești, oficiul Energomontaj Leordeni, întreprinderea textilă „11 Iunie" Pitești și altele.

Își respectă cuvîntul dat

De cum intri în atelierele mecanice din Focșani ale Trustului regional Gostat, îți dai seama de avîntul cu care muncesc strungarii, rectificatorii, montorii etc. Strungurile merg cu o turație uimitoare, mașina de rectificat, freza, nu se opresc nici o clipă. Muncitorii de aici aplică cele mai înaintate metode sovietice: Bortkevici, Kotlear, Voroșin etc.

Strungarii utemiști Jenică Popa, Vasile Pintilie și alții, aplicînd metoda sovietică Bortkevici, de așchiere rapidă a metalelor și-au îndeplinit angajamentele luate în întîmpinarea Congresului partidului. Alături de frezorul comunist Alexandru Murgui, de rectificatorul utemist Stelică Mățăoanul, de montorul Ioan Drăghici, strungarii utemiști au adus o însemnată contribuție la depășirea planului de producție pe prima decadă a lunii decembrie cu 5 la sută.

Hărnicia tinerilor muncitori metodele avansate folosite, economiile realizate au făcut ca, la confecționarea buloanelor de arcuri ale autocamioanelor „Molotov", întinzătoarelor de șenile ale tractoarelor K.D.35, segmenților auto, la rectificarea de arbori pentru tractoarele IAR 23 și la recondiționarea pompelor de injecție pentru tractoarele K.D. 35, prețul de cost să fie redus în medie cu 30 la sută în această perioadă. In aceeași perioadă s-au reparat 4 motoare pentru tractoarele K.D. 35, s-au recondiționat 15 pompe de injecție și s-au îmbucșat 6 blocuri pentru tractoare „Lanz".

Totodată, în ateliere, se acordă o atenție deosebită ridicării calificării profesionale. Astfel, în zilele următoare, 6 muncitori calificați la locul de muncă, după metoda sovietică Kotlear, vor da examenul de calificare în meserii de rectificatori, lăcătuși mecanici și strungari.

Aceste realizări, cît și altele, au făcut ca, pînă la 10 decembrie a.c., angajamentele luate în întîmpinarea Congresului partidului de colectivul de muncă de la aceste ateliere să fie îndeplinite.

Corespondent
AURELIAN AXENTE

Delegați la Congresul partidului

PETRE PIUCĂ
Prim-secretar al comitetului regional U.T.M.-Suceava

DUMITRU LAZARESCU
inginer, la uzina „Clement Gottwald"

IOANA BOGA
Secretara comitetului de partid de la F. C. „Gheorghe Gheorghiu-Dej"

Muncă mereu mai însuflețită

Fapte patriotice

In întrecerea socialistă ce se desfășoară în fabricile din regiunea Suceava, în cinstea Congresului partidului, participă peste 17.000 tineri. 2.400 dintre ei au primit titlul de fruntași în producție ca recunoaștere a muncii lor spornice.

22.000 de tineri participă la acțiunile gospodărești inițiate de sfaturile populare pentru înfrumusețarea orașelor și satelor, repararea drumurilor podurilor etc. Pînă acum, tinerii din regiunea Suceava au amenajat 70 de cămine culturale, au reparat 120 km. de șosea, au săpat 91 km. de șanțuri pe marginea șoselelor, au reparat 380 de poduri rurale și au amenajat 120 de terenuri sportive. De asemenea ei au colectat 300.000 kg. de fier vechi, au adunat și valorificat prin cooperativele sătești peste 57.000 kg. fructe de pădure, au plantat peste 55.000 puieți.

Rezultate de seamă au obținut printre alții tinerii mineri din bazinul Dornei, care zilele acestea și-au îndeplinit angajamentul luat de a da peste plan în cinstea Congresului 500 tone de minereu. O contribuție de seamă la îndeplinirea acestui angajament a adus-o brigada de tineret condusă de Vasile Ciofu de la mina Arșița, care își depășește norma între 30-40 la sută.

Tînărul tehnolog Puni Gheorghe, care a urmat un curs de specializare de șase lui la uzinele G. P. Z. nr. 1 din Moscova, și inginerul utemist Kiss Andrei au definitivat de curînd o prețioasă inovație, dispozitivul de strunjit spirala sferică pentru tamburii rolelor butoiașe.

Această inovație a făcut ca randamentul mașinei să crească cu 400 la sută, calitatea produselor fiind superioară. Dispozitivul aduce fabricii de rulmenți din Moldova economii în valoare de 250.000 lei.

Iată-i în fotografia noastră pe cei doi inovatori discutînd asupra unei noi perfecționări la mașină.

2113 hantri peste plan

ORADEA (de la corespondentul nostru). Pînă la 20 decembrie — 2000 hantri peste prevederile planului anual — așa glăsuia angajamentul luat în cinstea Congresului partidului de sectorul I al S.M.T.-ului Ghiorac. Intrecerea pentru îndeplinirea acestui angajament s-a arătat dîrză de la bun început. In această întrecere tractoristul utemist Kovacs Ștefan l-a lăsat în urmă pe Urdea Teodor, fruntaș pe stațiune. Pe locul de brigadă, fruntașă continuă să se mențină brigada I, condusă de Merțan Ioan cu cele mai frumoase realizări.

Datorită succeselor înregistrate în întrecere de mecanizatorii de la S.M.T. Ghiorac, această stațiune a raportat partidului că la 10 decembrie și-a îndeplinit planul anual. Acum, un nou succes a fost înregistrat: pînă ieri, sectorul I a executat 2113 hantri peste plan, depășindu-și astfel angajamentul.

Crescuți și educați de partid

BACIUL CEL TÎNĂR

Șoseaua albă, cu noroiul amorțit, ne purta anevoie în sus, către Podu Dîmboviței din raionul Muscel — o așezare risipită în inima munților.

Tovarășul meu de drum tropăi de cîteva ori cu bocancii lui uscați și-și suflă în pumni aburi calzi.

— Frig bre... trage pe-aici... zise, aruncînd din cap către piscurile ninse.

Să fi avut cam douăzeci și trei de ierni trecute prin căciulă — dacă nu socotim adevărat ce spune el adesea, fudulindu-se c-a terminat armata. Era înalt și drept la trup ca un gorun semeț crescut în largul lui pe piatră.

— Dar să știi matale că eu tot îl aflu p-ăsta de te-a trimis la mine... Să vezi! Pentru că eu ce să-ți spun? Doar așa, să mă întrebi...

Incet, încet noul meu cunoscut s-a încălzit însă la vorbă și-a dat-o pe taifas.

...Ion Bîrloiu învățase să ciobănească de mult, de cînd era doar cît o codiriște de bici. Păzea oițele cu semne roșii pe spinări, ale oamenilor. Pe atunci, sătenii, de cum începeau să curgă zăpezile, își tocmeau tîrlași de nădejde. Numai că ăștia — așa era o „datină" — aveau mînă lungă; furau creștinește — cum ar zice cei din partea locului. Iar țăranul dacă nu-și îngrijea singur mioarele se alegea cu o nimica toată, un burduf de brînză pe care i-l lepăda baciul dintr-o tăgîrță: „Ține, mă vericule partea ta. Nu prea a fost iarbă..."

Țăranul ar fi crîcnit poate, dar bacii — că doar d-ala erau baci — țineau la chimir un cosor cu plăsele bătute în argint. Și-apoi erau vîrtoși ca taurii negri. Bîrloiu a furat meseria de la alde Lăzăroiu și Sumedrea, oameni nevoiași pe-atunci, care se băgau ciobani pe-o vară la cîte un tîrlaș. A furat-o, că ăștia, mai în vîrstă, îl puneau să alerge toată ziua după cîrlani; iar la muls Bîrloiu doar dădea oile la ușă. Atîta făcea.

Asta s-a întîmplat pînă în patruzeci și șapte, toamna, cînd alungat de secetă, a venit la vale. Atunci a primit Ion Bîrloiu carnet de utemist.

...Dar anii s-au topit ca visele. Cînd Ionică s-a întors de la oștire, a venit la un sfat de oameni care l-au luat de-a dreptul: ...„Mă, să fii baciul întovărășirii noastre zootehnice; că ești cinstit, că știi rînduiala stînelor și scoaterea hîrtiilor".

I-a vorbit unul, i-a povestit altul, fără să poată să-l înduplece. Stătea pe gînduri neștiind ce să facă mai întîi. Dar într-o seară, a venit la el tovarășul Pantea, și-au discutat pînă tîrziu.

— Tu erai cătană, mă Ionică, — i-a spus el — da-n vremea asta noi ne-am gîndit să ne strîngem laolaltă oile și să le dăm pe mîinile unuia priceput. Și să luăm pășunile de pe culmile Sasului... Dar o săptămînă tot nu s-au înțeles... Că unde s-a mai pomenit pe lume un baci de vîrsta lui? Intr-o bună zi, însă, și-a atîrnat înciudat un mintean pe umăr, a fluierat cîinele și s-a dus... Ce, parcă bacii-s născuți de mamele lor baci?

La stînă, ciobanii l-au întîmpinat chiorîș.

Bîrloiu își rumega necazul, dar tăcea. După o vreme, însă, tot s-au înțeles. Asta, zice-se, c-ar fi început dintr-o seară, cînd baciul s-a întors din sat aducînd în desagi, pe lîngă zahăr, grăsime, tutun și sare, și o legăturică cu cărți de care Lăzăroiu și Sumedrea s-au minunat mult. De-atunci, după asfințit pînă cînd răsărea cornul lunii, stăteau tustrei răsturnați într-o rînă lîngă o vatră de jăratec. Baciul deslușea cu glas limpede tainele cărților. Mai tîrziu, ciobanii, cînd porneau cîrdurile către Groșii Dealului, către Castel sau aiurea, nu uitau să pună la brîu o „cărțulie".

Am intrat în sat tăind niște muchii de-a curmezișul. Soarele — un bulz galben — se ridicase de un cot pe cer, dar neguri dese îi întunecase strălucirea. Un frig nesuferit, umed, pătrundea pînă la oase. Dar m-am dezmorțit în casa baciului, lîngă o sobă oarbă de cenușă, cu plita încinsă. Flăcăul a scotocit într-un dulap și mi-a întins pe un taler două mere aurii. Apoi, dintr-un sertar a scos un fluier lung, ferecat, incrustat cu flori măiastre.

Nu știu de ce l-am întrebat atunci dacă știe poezia „Miorița".

— Miorița? întrebă el mirat. Și stătu un timp pe gînduri.

— Nu... n-o știu... — continuă el, zîmbind pe sub mustață — dar știu una lungă și frumoasă:

P-un picior de plai
P-o gură de rai
Iată vin în cale
Se cobor la vale...

ION BUCALAU

Candidat de partid

Poem de
Ştefan Iureş

1

Priveam spre tine, astru viu şi simplu,
Creşteam grăbit sub dărnicia ta,
Vedeam cum, zbuciumat dar sigur, timpul
In jurul tău destinele rotea.

Orbita lor mi-era necunoscută,
Dar nu-mi păsa, nefiind astronom,
Ci fericit că raza ta sărută
Şi fruntea mea de foarte tînăr om.

Pe-atunci, la treisprezece ani, o cale
Spre miezul tău de foc mi-ar fi părut
La fel de grea ca drumurile-astrale
Din cartea-adolescenţei, de-nceput.

Pe crugul omeneştilor destine
Şi eu visam în jurul tău, Partid,
Cînd, totuşi, îmi şopteam că, pîn-la tine,
Nu poate fi inter-astralul vid.

2

Deodată, mi s-a spus: ar fi nevoie
De mine. Azi. In clipa asta chiar.
Să răspîndesc, de nu mi-e anevoie...
Ce? — de uimire, n-auzeam măcar.

Din cosmosul visărilor de spume
Atît de brusc fu saltul spre pămînt,
Atît de clar tu mă chemai pe nume,
Incît, o clipă, îndoieli m-au frînt.

Cum? Tu m-ai fost văzut? Al tău e glasul?
Intr-adevăr tu braţul meu îl ceri?
Cum! — mi se-mpurpură aici obrazul —
Să-ţi folosească bietele-mi puteri?

Nu-ţi scad, prin asta, propria ta slavă?
Nu te cobor, spre tine vrînd să sui?
Dar întrebarea-aceasta a mea, bolnavă,
N-aş fi încredinţat-o nimănui...

3

Ci şi-a ales privirea-mi tulburată
Ca punct de sprijin — pe trimisul tău.
O faţă slabă, palidă, curată.
Şi, contenind rostogolirea-n hău,

Rămase gîndul să-şi aducă aminte
Că l-a întîlnit pe acest om tăcut
De zeci şi zeci de ori mai înainte
Şi totuşi încă nu l-a cunoscut.

Jur împrejurul ochilor, în cute
Eu n-am ştiut ce raze vii se ţes,
Nuanţele mi-au fost necunoscute
Aluziile nu le-am înţeles.

Abia acum descopăr că partidul
Trăieşte doar sub chipul omenesc,
Şi astfel, desprinzîndu-l din splendidul
Sistem solar, şi eu pot să-l slujesc.

4

Ce trebuie să fac? O, drag botezul
De foc pe care îl rîvneam atît!
Cumplitei lupte, eu îi voi fi miezul,
Sub glonţ va bate pieptul, hotărît,

S-or ridica, desigur, baricade,
Va flutura pe ele steagul roş,
Eu voi pansa tovarăşul ce cade,
Muniţii am să duc, ca alt Gavroche...

— Hei, fii atent! Se cere ca, pe ziduri,
Pe geamuri, să împrăştii „fluturaşi".
...Cum, doar atît? A, înţeleg! Desigur,
Ce altceva pe mîna mea să laşi...

Şi-aşa, nu fără strop de-amărăciune,
Dar universul conturînd mai mult,
De cea dintîi însărcinare-anume
Porneam, în toamna-aceea, să ascult.

5

Un „fluturaş" pe zid: străluce zidul.
Pe geam, un altul: raze trec prin geam.
Vorbea cu orice trecător partidul
Deci, în anume fel, şi eu vorbeam.

Dar cum să uit de ţestele turbate,
De ochii clătinînd fiere, dedesubt,
De-acele răsuflări, duhnind: Te-om bate
Să uiţi pînă şi laptele ce-ai supt.

Incăierarea. Primul fir de sînge.
Dureri răsfrînte-n suflet înmiit,
Din care, iarăşi, ura se răsfrînge.
Şi am lovit şi eu, şi-am fost lovit...

In veci nu voi uita femeea-aceea.
Subsol. Sunau pe lespezi grei saboţi
Cînd rănile mi le-a legat femeea:
„Duci un cuvînt ce nu-i iubit de toţi"...

6

Şi astfel, ceasul primelor concluzii
Sosi nespus de repede şi dur.
Mai ţipă tineri anii mei; auzi-i!
Imi cer ca mărunţiş să nu îndur.

Dar, iată altă voce-a mea, mai gravă.
Ea spune: Totul, totul e măreţ,
Şi merită acestui steag de slavă
Să-i dai, nu viaţa — şiruri de vieţi.

— Sînt prea mărunte sarcinile mele...
— Sînt mari şi grele — vocea se răstea...
— De jos, vezi doar un cer spuzit de stele.
— E uriaşă fiecare stea...

— Dar pot mai mult!
Era deci jumătatea
De inimă — cu cealaltă-n duel...
Copilăria şi maturitatea
Se ofereau partidului, la fel...

7

Sfîrşit de iarnă, fără de omături.
Noi trecem, fluviul omenesc, imens.
Cadenţa strînge paşii toţi alături,
Privirile merg toate într-un sens,

Şi parcă strada însăşi a purces cu
Mulţimile ce valuri îi aştern
Să-l măture odată pe Rădescu!
Să cheme viitorul la guvern!

Tu mergi în frunte, tu, întîiul, sîngeri
Cînd osîndiţii erei la zenit
In pragul decisivei lor înfrîngeri
Pornesc al mitralierei hămăit,

Dar tu te-avînţi întîiul: — Inainte!
Şi stîlpul putred, sub asalt, căzu.
Un abur scaldă martie, fierbinte.
In zîmbetul poporului — eşti tu.

8

Istoria, cum o ştia băiatul,
Era un minunat, gigantic zvon,
Dar care îşi înfiripa veleatul
Cu Ramses — şi-l sfîrşea cu Napoleon.

Istoria trăită, tinereţea
In zilnicul vîrtej neostenit,
Işi dezvelea, sfioasă, frumuseţea.
Eu îmi spuneam, privind-o ameţit:

Măcar surcele să arunc în ruguri
Cînd ard cu fum străvechi ticăloşii,
Măcar să mîn plăvani cînd ară pluguri
Hotarele întinselor moşii,

Să fiu măcar o tobă, la atacuri.
Lopată, îngropîndu-l pe duşman.
Măcar să-nsemn pe albele conacuri
O seceră culcată pe ciocan...

9

Privindu-mă, mi-ai spus, sever: Invaţă!
Ce sarcină-i şi asta — de elev?
La cursuri — poţi transfigura o viaţă?
Din bănci se poate răsturna un ev?

Invaţă! Ciuda se pierdu ca fumul,
Nou adevăr, înţelepciuni străvechi,
Aflară către cugetul meu drumul
Şi veacuri îmi cîntară la urechi.

Curiozitatea, setea de-a cunoaşte
Sărea didacticele scări, urcînd,
Şi în vacanţa de crăciun sau paşte
Poate-nvăţam mai mult decît oricînd.

Tu mă vegheai — dar nu precum părinţii
Atenţi la note. Căutai să ştii
Ce vreau să fac cu sporurile minţii
Şi cum le-oi cheltui eu, într-o zi.

10

Nu ştiu: cînd s-a născut întîiul vers?
Cînd inima a fost să mi se piardă?
Sau poate-n ziua aceea de neşters
Cînd am păşit în tînăra ta gardă?

Sau poate-atunci cînd încercam plămada
Unor cuvinte noi pe-un vechi refren
Prin care să-mi înveselesc brigada
Săpînd între Bumbeşti şi Livezeni?

Cînd stam visînd sub vraja Marei Urse?
De şoapta unei tîrfe cînd fugii?
Sau poate atunci cînd sîngele se scurse
Din pieptul cald al negrului Mc. Gee?

Un vers mic, speriat de înălţime...
Dar tu, grăbind al ritmului asalt,
Trecîndu-ţi cutea aspră peste rime
Suflai asupră-mi dor de zbor înalt.

11

Erau asemeni ani încît văzduhul
Părea că singur m-ar urca spre zări,
De-asupra lumii ce-şi dădea greu duhul
Să se rotească vesele cîntări.

Uzinele scriau pe cer poeme
Avînd condee coşurile lungi.
Lovind în fier, simţeam că fierul geme.
Vrăjmaşul se zărea uşor pe-atunci,

Cînd paloşele oamenilor aprigi
Balaurul îl descăpăţînau
De bănci, de mine, de păduri, de fabrici,
Iar limbile rămase şuierau...

Partid iubit, ţineam eu oare pasul?
Oricum, cuvîntul tău ardea în piept,
Şi-o laudă de-mi înclina obrazul,
Mustrarea ta făcea să mi-l îndrept.

12

Da, cartea mi-a crescut din bucurie,
Din tînăr, neîmpiedicat avînt.
Tu, grădinar, ai pus sămînţa vie
In nou desţelenitul meu pămînt.

Cîntam eroi ce-au frînt domnia fricii,
Matrozi, soli ai onoarei, mîndre firi,
Pe maistrul vechi cinstindu-şi ucenicii,
Şi fata ce sădeşte trandafiri,

Şi pe artist şi bucuria-acelui
Ce din adîncul inimii, vota...
...Subţire-i cartea, nu străluce zelu-i,
Repetă abia-n ecou chemarea ta,

Şi totuşi, dînd luminei manuscrisul,
Eram ca un strungar, la ora trei:
Azi şi-a apropiat mai tare visul,
Zîmbind, se spală omul de ulei...

13

Ca secretar de U.T.M., amarul
Destul de multor ceasuri cunoscui.
Şi cui se spovedeşte secretarul?
Partidului, altminteri oare cui!

— Aşa şi-aşa... se lasă greu băieţii
La doi-trei paşi, s-aşează la popas,
Par osteniţi pe povîrnişul vieţii...
— Ei, lasă văicăreala acum. — O las.

Tovarăş drag Tovarăş şi de breaslă
Inalt. Ochi cenuşii. Şi-un mers de urs,
Mă strînge lîngă el, ca pe-o odraslă,
Nu tună, nici nu-mi ţine un discurs.

— Cam plicticos vi-i planul. Uite guma!
Scurt, pînă-n noapte întocmim alt plan
...Cînd plec îl las la aceeaşi masă, numa'
Scriind volumul II dintr-un roman.

14

Trec vînturi mari prin mine. Calde vînturi.
Oglinda îmi întoarce-un chip schimbat.
Măi suflete, dă-mi holda să ţi-o vîntur!
Mă-ntreabă toţi: dar ce s-a întîmplat?

Ce s-a-ntîmplat? Nimic. Parcă-ntr-adins e!
Ghiceşti un foc, decum priveşti spre horn.
Da, în văpaia grea ce mă cuprinse
Buştenii întrebărilor răstorn.

Pot da eu frîu iubirii ce mă poartă?
Să-mi dezghioc fiinţa pînă-n miez
Incît să-i bat partidului în poartă?
Pot să cutez? Am dreptul să cutez?

Vai, prea scurt mi-a fost drumul, prea cuminte.
E-aproape începutul, îndărăt.
Nu-mi trebui' timp ca el să-mi vină-n minte
Şi ca să-l uit nu trebui' să mă-mbăt.

15

Da, drumu-i scurt,
dar ce parăzi lungi, triste,
De renunţări, scăderi, comodităţi.
In faţa adunării comuniste
Cu ele — nu e chip să mi te-arăţi.

Cum le urăsc! Acum le-aş smulge de pe
Parcursul vieţii, fără înconjur.
Dar cine, de-ar putea, o, reîncepe,
Nu ar trăi mai limpede, mai pur?

Şi totuşi! Cît m-aş îndoi de mine,
Să viu în faţa ta mă simt dator.
Tu aspru judeca-mă-vei şi bine
Privind şi în trecut, şi-n viitor.

Imi voi deschide pieptul, larg: citeşte.
Iar dacă tu, citind, vei spune: NU!
Şi atunci, zîmbindu-ţi supraomeneşte,
Voi merge-n ariergardă, cum ceri tu.

16

„Eu, cel ce iscălesc aceste rînduri
„Cu-ntreagă conştiinţa mea de om,
„Imi cer acum intrarea mea în rînduri,
„Doresc să fiu, din tine, un atom.

„In zece ani de grea ucenicie
„Din clipa-n care te-am aflat întîi,
„Mi-ai fost, părinte, grijă, bucurie,
„Şi perină de visuri, căpătîi.

„Prea bine ştiu că nu sînt încă vrednic
„Să fiu stegar — dar steagul m-a crescut.
„In lume nu-i mai bun strateg şi sfetnic
„Decît eşti tu; eu vin neprefăcut.

„Cum tot ce am mai bun îţi aparţine,
„Suflarea-mi vrea ca tu s-o cheltuieşti.
„Să ardă sau să-nghețe, pentru tine.
„Mai, şapte, Ştefan Iureş. Bucureşti".

17

In uşă bat, sfios din cale-afară.
Deschide un vechi tovarăş. Bucuros!
Deşi lungi amintiri ne împresoară
Pînă să plec, o vorbă n-aş fi scos.

Nu ne-am văzut de mult. Imi ştie paşii
Făcuţi lîngă-ai lui, cîndva. Timid,
Văpăile-mi incendiază obrajii,
Dar cer recomandarea în partid.

El se ridică. Mă priveşte-n faţă.
E, între noi, un spaţiu-incandescent.
El îmi cunoaşte un fragment din viaţă.
Răspunde însă — nu pentru-un fragment.

Stă, fibră-n trupul meu, o fibră trează.
Aude tot, presimte tot... Da, sau...?
Mă cheamă lîngă el, mă-mbrăţişează:
„Ţi-o dau, şopteşte. Te cunosc. Ţi-o dau"...!

18

Ajunul zilei. Mi-l dorisem slobod
De pulsul viu din fiecare zi,
Spre marele şi-apropiatul clocot
Să pot, în toată linIştea, păşi...

Dar, ca albine-n zumzetul prisăcii,
Roiră patimi multe şi idei,
Un vers ţîşni în apărarea păcii,
Un sfat cerui prietenilor mei,

Ca-n urmă un novice, sfat cerîndu-mi,
Cu voioşie mîna să-i întind
Şi să-l conduc un pas sau doi, la rîndu-mi,
Prin necuprinsul artei labirint,

Să rîd cu unii, să mă cert cu unii,
Aici să cad, încoace să m-arunc...
Iar seara, poate fi sfîrşitul lumii,
Adorm, de oboseală, ca un prunc.

19

Pluş, candelabre, mobilă barocă,
Marmoreene trepte... Intr-un colţ
Cu vocea-n tremur cineva evocă
O clipă asemenea, sub alte bolţi.

Doftana... Arc întins, lîngă vizetă
Stă om de om. Trec şoaptele prin zid.
Celula, în şedinţa ei secretă,
Discută o primire în partid.

Trec paznicii. In intervalul dintre
Un rond şi altul, cheamă voci, răspund.
Cel căruia îi este dat să intre
Işi răscoleşte viaţa pîn-la fund.

Doar inima îi zboară prin zăbrele
Ca pasărea de foc gonind spre zări.
...Discuţia candidaturii mele
Aduse-aici acele roşii zări.

20

Mi-a fost dat să mă nasc în altă eră.
Cu-această casă mîndră sînt deprins.
Doftana însă, bolta ei mizeră,
Cu depărtate umbre m-a cuprins.

Trecutul vine-aici. Nu mi se pare.
Cel ce şi pentru mine au căzut,
Purtînd pe chipuri semn de întrebare
In sală au venit să stea, tăcut.

Au inimă, au sînge; nu-s fantome.
Doar că vorbesc prin ochi; atîta tot.
Dar fiecare om ce-a fost, tot om e,
Şi trage greu consultativu-i vot.

— Băiete, fruntea sus! E caldă sala.
Şi din secunda asta pînă cînd
Va să răsune Internaţionala —
Sînt foc şi apă, aer şi pămînt.

21

Intreaga seară nu voi povesti-o
Deşi din mine amintiri irump.
Nu doar odată mi-am luat adio
In sine-mi, de la visul-nalt şi scump.

Priveam spre tine, viu şi simplu astru
Din nou, ca altă dată, te priveam,
Cuvintele-şi urmau galopul aspru
Şi nu atunci, pe loc, mi-erau balsam.

Pe loc, durea, de fiecare dată,
Dar tu, vraci drag, nu te îndepărta...
Păcatele ce-n mine se arată
Să ardă, vreau, sub vîlvătaia ta.

De mult le ştiu, prea slab am fost cu ele...
Deodată, se rosteşte, desluşit,
Că-n holdele înflăcărării mele
O buruiană-amară s-a ivit.

22

Blazat? O nu! Se răzvrăteşte gîndul.
Blazat? Oricum, o spune-un comunist.
Şi iată, cu uimire ascultîndu-l
Descopăr în adîncul meu un chist,

Ingrămădire de celule moarte,
Stînjenitoare, trupul otrăvind.
De ce în urmă dorul să te poarte?
De ce la „fluturaşi" visezi cu jind?

De ce acum vreo cîţiva ani de zile,
Ai fi secat şi mări, ai fi ras munţi,
Şi azi, cu două-asalturi nefertile,
Te scuturi, şi te-ntuneci, şi renunţi?

S-au mai ascuns vrăjmaşii, la aminte,
Dar lupta-abia te cere hotărît,
Iar romantismu-i numai înainte
La douăzeci şi trei de ani. Şi-atît.

23

...A fost, din multe piscuri, un exemplu,
Nu cel mai-nalt din toate; nicidecum.
Nu mi-a rămas, decît să îmi contemplu
Ruina aşteptărilor, acum?

Ce aşteptări? Voi, oameni, oameni, oameni,
Ce-aţi aşteptat vreo fată, tremurind,
Sau aţi trecut vreodată un examen, —
Pricepeţi-mă fără alt cuvînt!

S-a pus la vot.
...O, fata e prea bună,
Şi dascălii — prea îngăduitori,
Nu roua fruntea mea o încunună
Ci-s căi lactee, pulbere de sori...

Visez? Vă dau poruncă, ani prea tineri,
Să vă-nsoţească, strajă şi îndemn,
Acele două-ngîndurate abţineri,
Memento al acestui ceas solemn.

24

Nimic nu şi-a oprit în lume mersul.
A-mbătrînit c-o zi un anotimp.
Aceleaşi legi conduc azi universul.
O răsuflare egală creşte-n timp.

Nici chiar în mine saltul — el există —
Nu-l simt ca pe-un cutremur. Iată, ştiu:
Imensa datorie comunistă
E „mîine", cel virgin şi străveziu.

Am înainte-mi stagiul: o postaţă.
Dar timpul, timpul nu pot să-l închid.
Şi n-o să îmi plătesc cu-ntreaga viaţă
Intreaga-mi datorie de partid.

Supus viitorimii fără capăt
Şi — acestui mare veac — contemporan,
Eu vreau cînd mi-o fi dat, cîndva, să scapăt,
Să nu mă ruşineze nici un an.

25

Rămîn felicitările de-oparte.
Deşi îmi sînt şi ele dragi, rîvnesc
A încordării fericire — aparte,
Nu zîmbet odihnit, sărbătoresc.

Imi regăsesc familia cea mare
In volbura asaltului superb.
Nu-s preşuri, — e robia sub picioare.
Pasiunile — nu ceaiurile fierb.

Şi cerul scapă rareori de nouri.
„Imi place straşnic, norule, să tuni...".
Duminica o ştim, dar din ecouri.
Cel mai adesea ziua noastră-i luni.

Incepem, da, mereu, o săptămînă
De bucurie-aflată-n truda grea.
Familia aceasta să-mi rămînă!
A mea va fi! Cît voi trăi! A mea!

Oaspeţi sovietici la Teatrul de Operă şi Balet

* *

Un cîntăreţ cu multiple însuşiri

Arta Florescu
artistă emerită a R.P.R.

Cu un glas frumos, sobru, cu o libertate a articulaţiei cuvintelor care face inteligibil şi colorat în continuu orice cuvînt, artistul sovietic Krivcenia a păşit pe scena operei noastre îmbrăcînd haina morarului din „Rusalka" lui Dargomîjski şi a lui Don Bazilio din „Bărbierul din Sevilla", a lui Rossini.

Cît de umană a fost figura acelui morar a lui Krivcenia şi cu cîtă simplitate sănătoasă şi-a cîntat cunoscuta arie din „Rusalka!" Pînă şi nebunia durerii de a-şi fi pierdut fiica, morarul lui Krivcenia a exprimat-o simplu, dar cu atîta intensitate interioară încît l-am auzit pe cei ce l-au ascultat exprimîndu-se: „bietul morar!" Cu cîtă luare aminte trebuie cîntate de noi artiştii asemenea afirmaţii; cu mijloace aparent simple, dar cu o sinceritate interioară clocotitoare, Krivcenia a reuşit să contureze publicului întreaga dramă a morarului lui Dargomîjski.

Aceeaşi căldură pe care artistul o răspîndeşte pe scenă am simţit-o şi în apariţia sa în rolul lui Don Bazilio. Dar aci surpriza concepţiei rolului a fost şi mai plăcută. Nu am asistat la un Don Bazilio supra-stilizat şi nici la unul care recurge la mijloace mai puţin preţioase pentru stîrnirea aplauzelor. Don Bazilio lui Krivcenia este un cleric care se manifestă în viaţă cu toate stigmatele societăţii în care el evoluează, dar în robustimea figurii lui se văd urmele sănătăţii poporului din mijlocul căruia a pornit.

Atît linia mare a rolului — care dovedeşte măestrie regizorală — cît şi cizelarea ei în detaliu ca aport personal, este atît de bine gîndită, lucrată şi prezentată, încît uneori e deajuns să observi numai privirea lui Bazilio şi realizezi punctul de vedere ideologic în prezentarea rolului.

Un mare merit al artistului Krivcenia este apoi ştiinţa de a face legătura cu partenerii săi, lucru foarte dificil, mai ales cînd se cîntă în limbi deosebite.

Cîntecul artistului sovietic mai este preţios şi din punct de vedere al stilului. Dacă în morar cîntul său a izvorît dintr-o minunată declamaţie lirică, în Don Bazilio am apreciat ştiinţa stilului bel-cantoului, care a însumat împreună şi spumoziatea recitativelor, cu linia frazării, cu multă maleabilitate a nuanţelor şi cu mult bun gust al valorificării frumoaselor sale posibilităţi în registrul acut şi grav.

Aşteptînd să ne bucurăm din nou de prezenţa lui pe scena operei noastre, urăm distinsului şi valorosului sol al artei sovietice A. F. Krivcenia, noi şi minunate izbînzi în arta pe care o slujeşte şi o reprezintă cu talentul şi măestria sa.

Parfumul autenticităţii

Există oare un parfum al autenticităţii? O aromă care să te facă să simţi îndată că te afli în faţa unui lucru veritabil, original? Poate că da. In tot cazul simţurile noastre deosebesc o creangă de liliac ruptă din grădină de cea crescută sub luciul sticlei de seră, strălucirea pietrelor preţioase dezgropate din fundul pămîntului de cea confecţionată de meşterul cel mai priceput chiar...

De acest lucru mi-am amintit cînd evoluau pe scenă Maria şi Vaslav, Evghenii şi Paraşa eroii lui Puşkin în interpretarea dansatorilor sovietici. Mai văzusem „Fîntîna din Baccisarai" şi „Călăreţul de aramă" dar de data asta eroii erau parcă alţii. Aveau acel parfum al autenticităţii, acel suflet sau artă, sau ambele la un loc, caracteristice, proprii ruseşti. Prin aceasta s-au remarcat în primul rînd oaspeţii sovietici J. T. Jdanov, artist emerit al R.S.F.S.R. şi N. N. Ciorohova, solişti ai Teatrului Mare Academic de Stat din Moscova, care au dat viaţă acestor roluri pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R.

O tehnică înaltă, superioară de balet este limbajul cu care Ciorohova a creat-o pe Paraşa ei: point-e elegante, sigure, paşi delicaţi, mişcări diafane, salturi uşoare de pasăre. Merită de asemenea pomenită varietatea şi bogăţia acestui limbaj care umple — ferind de monotonie — paginile muzicale mai întinse în care eroina dansează singură.

Dar mai presus de toate Ciorohova crează o Paraşă veselă, optimistă, de-o candoare şi delicateţă care aduc mai aproape de inimile noastre destinul vieţii ei. In scena întîlnirii din faţa statuii lui Petru cel Mare sau cînd dansează valsul cu Evghenii în curtea căsuţei de pe insulă, Paraşa desfăşoară o gamă complexă de sentimente: duioşia, curăţenia şi lirismul primei iubiri, exuberanţă, elan tineresc, toate strînse într-o puternică iubire de fată rusă.

J. T. Jdanov care se dovedeşte a fi şi un admirabil partener, subliniază cu mijloace sobre dar convingătoare drama modestului funcţionar, contemporan cu Puşkin. El împleteşte o mobilitate şi elasticitate remarcabile cu trăirea veridică a sentimentelor eroului. Tragedia dragostei lui Evghenii te face s-o simţi mai cu putere în scenele de adînc zbucium sufletesc, cînd, înebunit de durere, vede parcă aevea umbra Paraşei dansînd. Se închipuie alături de ea, fericit. O clipă însă şi totul se stinge. Mîna care credea că mîngîie braţul alb al Paraşei, cade neputincioasă, mintea se trezeşte la cruda realitate. Sau atunci cînd, închipuindu-şi că de durerea lui e vinovat ţarul întemeietor al oraşului atît de năprasnic lovit de furia apelor Nevei, fuge îngrozit de statuia ţarului pe care-o vede urmărindu-l.

In Maria şi logodnicul ei Vaslav, dansatorii sovietici ne-au făcut să gustăm poezia iubirii unei alte perechi, din altă lume, cu alt destin. Puterea sacrificiului, mîndria, credinţa pînă la moarte faţă de fiinţa iubită, sînt alte însuşiri ale sufletului slav pe care ni le-au transmis dansatorii în această a doua înfăţişare.

Spunea odată cineva că pe Wagner e bine să-l auzi la germani, caţavencii şi ţipăteştii lui Caragiale să-i vezi la noi, iar eroii lui Puşkin să-i trăiască artiştii ruşi. Nu ştiu dacă această afirmaţie este cu totul indiscutabilă, dar există fără îndoială ceva care-i face mai emoţionanţi, mai adevăraţi, mai autentici pe eroii plămădiţi din spiritul unui popor în interpretarea fiilor acestuia.

SUZANA VOINESCU

INFORMAŢII

Luni după-amiază a părăsit Capitala delegaţia R. P. Ungare care a participat la elaborarea şi semnarea planului de lucru pe anul 1956 pentru aplicarea convenţiei de colaborare culturală dintre R. P. Romînă şi R. P. Ungară.

Delegaţia a fost condusă de Non Gyorgy, prim locţiitor al ministrului Culturii al R.P. Ungare.

★

La Opera de Stat din Timişoara a avut loc luni seara un spectacol cu baletul „Fîntîna din Baccisarai" de B. Asafiev, după poemul cu acelaşi nume de A. S. Puşkin.

Şi-au dat concursul oaspeţii sovietici J. Jdanov, artist emerit al R.S.F.S.R. şi N. Ciorohova, solişti ai Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. din Moscova, Valentina Massini şi Nicolae Bazaca, de la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. precum şi corpul de balet al Operei de Stat din Timişoara.

★

Luni s-a deschis, într-un cadru festiv, laboratorul de cercetări hidrotehnice al Facultăţii de construcţii din B-dul 6 Martie nr. 64.

La festivitate au participat reprezentanţi ai Ministerului Invăţămîntului, cadre didactice, studenţi.

În cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului

În cadrul „Săptămînii Cărţii politice" în Editura de stat pentru literatură politică

au apărut:

K. MARX, F. ENGELS — Opere alese, vol. 2, Ediţia a 2-a.
588 pag. — *18,30 lei*

F. ENGELS: — Anti-Dühring. Domnul Eugen Dühring revoluţionează ştiinţa Ediţia a 3-a.
480 pag. — *10,25 lei*

V. I. LENIN — Opere vol. 8.
616 pag. — 7,50 lei

V. I. LENIN — Opere vol. 9.
500 pag. — *7,50 lei*

— Rezoluţiile şi hotărîrile congreselor, conferinţelor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi ale Plenarelor C.C., partea a 2-a.
716 pag. — *25,90 lei*

GH. GHEORGHIU-DEJ — Articole şi cuvîntări, Ediţia a 4-a.
864 pag. — *7,50 lei*

CHIVU STOICA — Eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din 1933. Ediţia a 2-a.
152 pag. — *2,60 lei*

— Agenda agitatorului, Ediţia a 2-a.
460 pag. — *7 lei*

Libertăţile dobîndite de poporul nostru după 23 August 1944 au pus capăt şi opreliştilor care împiedicau răspîndirea în masă, la lumina zilei a învăţăturii marxist-leniniste.

Sarcina tipăririi lucrărilor lui Marx-Engels-Lenin şi Stalin, a documentelor P.C.U.S. şi ale partidului nostru, ca şi ale mişcării revoluţionare internaţionale, sarcina tipăririi literaturii politice în genere a fost încredinţată Editurii partidului, actualmente Editura de stat pentru literatură politică.

In acest răstimp Editura de stat pentru literatură politică a tipărit în total 4.740 titluri, cu un tiraj global de 149.404.000 de exemplare. Din aceste lucrări grupul care are cea mai mare importanţă pentru justa orientare a activităţii de partid şi de stat îl reprezintă operele clasicilor marxism-leninismului, dintre care au apărut 393 de titluri, care însumează un tiraj de circa 15.000.000 de exemplare.

Un nou grup de turişti sovietici ne vizitează ţara

Duminică seara a sosit în Capitală un nou grup de turişti din Uniunea Sovietică care în cadrul acordului încheiat între O.N.T. Carpaţi şi Inturist din Moscova vor face o vizită în ţara noastră.

Din grup fac parte 21 de turişti din R.S.S. Moldovenească. Timp de 7 zile ei vor vizita Capitala, puncte turistice din Sinaia, Buşteni, Predeal şi Oraşul Stalin

(Agerpres)

BARICADELE DIN DECEMBRIE

50 de ani de la insurecţia armată a proletariatului din Moscova

Se împlinesc 50 de ani de la insurecţia armată din decembrie 1905 care a constituit punctul culminant al dezvoltării primei revoluţii ruse.

1905... După evenimentele din 9 (22) ianuarie, din acea „duminică sîngeroasă" cînd guvernul ţarist a răspuns cu gloanţe şi sînge demonstraţiei paşnice a muncitorilor ce-şi revendicau drepturile, mişcarea revoluţionară a luat un avînt mereu crescînd. Grevele muncitorilor şi răscoalele ţărăneşti se ţineau lanţ. Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Social Democrat, din Rusia, care a avut loc în aprilie 1905 la Londra a definit sarcinile proletariatului ca conducător al revoluţiei şi a trasat planul strategic al partidului în prima etapă a revoluţiei: în alianţă cu întreaga ţărănime şi izolînd burghezia, proletariatul trebuia să ducă lupta pentru victoria revoluţiei burghezo-democratice. Congresul a elaborat tactica marxistă revoluţionară a partidului şi a considerat drept sarcină principală a partidului şi clasei muncitoare trecerea de la grevele politice de masă la insurecţia armată, arătînd necesitatea pregătirii practice a insurecţiei. Fundamentarea generală teoretică a hotărîrilor Congresului a fost dată în cartea lui V. I. Lenin „Două tactici ale social-democraţiei în revoluţia democratică", publicată în iulie 1905. In această genială operă V. I. Lenin a fundamentat ideea hegemoniei proletariatului în revoluţia burghezo-democratică, a elaborat sub toate aspectele ideea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime sub conducerea proletariatului, a elaborat teoria transformării revoluţiei burghezo-democratice în revoluţie socialistă. Lenin a arătat că greva politică de masă este un mijloc puternic de mobilizare revoluţionară a maselor. Bazîndu-se pe experienţa Comunei din Paris el a ajuns la concluzia că cel mai important mijloc pentru răsturnarea ţarismului şi pentru cucerirea republicii democrate este insurecţia armată.

...In toamna anului 1905 mişcarea revoluţionară cuprinsese întreaga Rusie. Din iniţiativa muncitorilor din Moscova şi Petersburg, în octombrie 1905 a început greva politică pe întreaga Rusie care a cuprins peste 2.000.000 de oameni şi care s-a desfăşurat sub lozincile „Jos autocraţia! Trăiască Republica democrată!" Tulburările ţărăneşti cuprinseseră 170 de judeţe, mai bine de 1/3 din judeţele întregii ţări. Au fost incendiate aproape 2.000 de conace boiereşti. Sub presiunea maselor, guvernul ţarist a fost silit să publice manifestul din 17 octombrie în care promitea în chip făţarnic populaţiei libertăţi cetăţeneşti. In focul luptei greviste s-au născut sovietele, embrion al puterii noi, revoluţionare.

Muncitorii se convingeau prin propria lor experienţă că numai prin lupta grevistă nu vor putea să cucerească victoria asupra ţarismului. Ei îşi dădeau mereu mai bine seama de necesitatea insurecţiei armate.

In noiembrie 1905, Lenin se întoarse din emigraţie în Rusia. El era în fruntea conducerii de partid a luptei revoluţionare a proletariatului şi se ocupa direct de pregătirea răscoalei armate. In urma directivelor lui Lenin organizaţiile de partid îşi procurau arme, creau detaşamente de luptă muncitoreşti şi organizau pregătirea lor militară. Primii care au ridicat steagul insurecţiei armate împotriva ţarismului au fost muncitorii din Moscova. Sovietul de deputaţi ai muncitorilor din Moscova, condus de bolşevici, a declarat la 7 (20) decembrie grevă politică generală cu scopul transformării ei în insurecţie armată. Toate întreprinderile au fost paralizate. Muncitorii se pregăteau de luptă. La 9 (22) decembrie, Moscova se acoperi de baricade. Principalele centre ale insurecţiei au fost cartierele Presnia, Zamoskvorecie şi raionul Rogojsko — Simonovski. Guvernul ţarist a trimis împotriva muncitorilor numeroase detaşamente înarmate cu mitraliere şi tunuri. Timp de nouă zile muncitorii din Moscova au luptat eroic înfăptuind minuni de curaj şi abnegaţie pentru cauza revoluţiei. In faţa artileriei şi a mitralierelor ţariste ei s-au retras apărînd fiecare palmă de pămînt. Muncitorii din detaşamentele de luptă ale Moscovei s-au concentrat în cartierul proletar Presnia. Zile de-a rîndul trupele ţariste înarmate pînă în dinţi n-au putut cuceri Presnia care era supusă unui bombardament continuu de artilerie. Casele ardeau şi se prăbuşeau, dar muncitorii se ţineau tari. Intreaga populaţie din Presnia ajuta pe muncitori. Copleşiţi de armata ţaristă, eroicii muncitori din Moscova au fost însă nevoiţi să înceteze lupta.

Odată cu proletariatul Moscovei s-au răsculat în decembrie 1905 şi muncitorii dintr-o serie de alte localităţi ale Rusiei încercînd să răstoarne prin insurecţie armată puterea ţaristă. In Ucraina muncitorii feroviari, minerii şi metalurgiştii răsculaţi din Donbas au cucerit importanta linie ferată Ecaterinscaia. La Gorlovca, autorităţile ţariste au fost destituite şi înlocuite cu reprezentanţi ai muncitorilor. In Siberia, la Krasnoiarsk, răsculaţii au dus o luptă înverşunată împotriva trupelor ţariste baricadîndu-se în clădirea atelierelor feroviare şi rezistînd eroic zile în şir. Lupte dîrze s-au desfăşurat şi la Novorossiisk şi Soci. Mobilizînd forţe armate puternice, aducînd din Manciuria de pe frontul anti-japonez cele mai sigure detaşamente, ţarismul a izbutit însă să înăbuşe în sînge insurecţia armată.

Lepădăturile menşevice ţipau în zilele acelea ale înfrîngerii: Nu trebuia să se pună mîna pe arme!. Lenin a răspuns: „Dimpotrivă, ar fi trebuit să se pună mîna pe arme într-un mod mai hotărît, mai energic, mai ofensiv; ar fi trebuit să se lămurească maselor imposibilitatea mărginirii acţiunii numai la greva paşnică şi necesitatea unei lupte armate neînfricate şi necruţătoare". Cauzele principale ale înfrîngerii insurecţiei armate constau în aceea că conducerea ei rămăsese în urmă faţă de mişcarea care creştea spontan. Insurecţia a început cu întîrziere pierzîndu-se momentul favorabil cînd existau frămîntări serioase în rîndurile unei părţi a armatei ţariste. Ţărănimea nu a sprijinit la timp răscoala; alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea era spontană, neînchegată, adesea inconştientă. Cea mai mare parte a armatei era încă de partea ţarismului. Insurecţia nu era suficient organizată, folosea o tactică defensivă şi nu se producea coordonat şi concomitent în diferite părţi. Răsculaţii aveau prea puţine arme.

Insurecţia armată din decembrie 1905 a fost înfrîntă. Ea s-a înscris însă ca o pagină glorioasă în istoria poporului muncitor din Rusia. Insemnătatea ei este mare. Apreciind experienţa insurecţiei armate din decembrie V. I. Lenin scria ulterior: „Pentru prima oară în istoria universală au fost atinse asemenea culmi de dezvoltare şi o asemenea forţă a luptei revoluţionare încît insurecţia armată a acţionat laolaltă cu greva de masă..."

Insurecţia din decembrie a arătat cît de mult a crescut conştiinţa proletariatului în focul evenimentelor revoluţionare. Dacă în ianuarie 1905 mii de muncitori mergeau încă încrezători, cu rugăciuni şi icoane să ceară dreptate de la ţar, în decembrie 1905 proletariatul a luptat eroic pe baricade cu arma în mînă pentru doborîrea ţarismului. Şi luptînd pe baricade muncitorii au acumulat o experienţă uriaşă în folosirea insurecţiei armate, au înţeles că numai insurecţia armată bine organizată poate asigura victoria.

Insurecţia din decembrie, ca şi prima revoluţie rusă în întregul ei, a exercitat o puternică influenţă asupra mişcării revoluţionare din Europa şi Asia. Intreaga Europă a fost cuprinsă de un uriaş val de greve însoţit de revendicări politice, demonstraţii de masă şi ciocniri armate.

După înfrîngerea insurecţiei din decembrie care a fost punctul culminant al avîntului revoluţionar, prima revoluţie rusă a intrat în declin vremelnic. Valul revoluţionar a scăzut treptat, iar reacţiunea a crescut. Ţarismul a dezlănţuit o teroare cumplită. Execuţiile şi deportările se ţineau lanţ. Dar nimeni şi nimic n-a putut stinge flacăra luptei revoluţionare a poporului muncitor în Rusia. Experienţa primei revoluţii ruse a înarmat proletariatul din Rusia, întregul popor muncitor al Rusiei care sub conducerea Partidului Comunist a înfăptuit Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, a dus la victorie cauza celor ce muncesc. Cauza pentru care s-au jertfit pe baricade muncitorii ruşi în decembrie 1905 trăieşte şi învinge.

P. POSARU

Scrisoarea lui C. Titel Petrescu*)

Stimate tovarăşe redactor şef,

Animat fiind de dorinţa de a face cunoscută opiniei publice atitudinea şi părrerile mele cu privire la transformările democratice şi socialiste din ţara noastră, apelez la bunăvoinţa dvs. cu rugămintea de a da publicităţii scrisoarea de mai jos

Cu deosebite mulţumiri
al dumneavoastră
C. TITEL PETRESCU

In ultimul timp am avut prilejul să reflectez mai adînc la marile transformări petrecute în ţara noastră şi am ajuns la o serie de convingeri pe care ţin să le împărtăşesc opiniei publice.

Vizitînd mai multe oraşe şi sate din ţară, trecînd prin edificii industriale, gospodării colective, întovărăşiri agricole, am văzut lucruri care m-au impresionat foarte mult.

Vastele construcţii industriale ridicate de regimul democrat, însufleţirea cu care muncitorii de ieri, care trăiesc astăzi în condiţii de demnitate umană, făuresc o industrie romînească, m-au făcut să-mi dau seama cît de adînc s-au schimbat stările dinainte şi cîtă forţă rezidă în proletariatul romîn.

In acelaşi timp nu pot să nu arăt cu sinceritate că am subapreciat în decursul activităţii mele politice acest uriaş rezervor de energie şi capacitate creatoare, pe care îl văd astăzi pulsînd în activitatea proletariatului romîn.

Am văzut şi noile forme socialiste din agricultura romînă. Am stat de vorbă cu ţăranii care s-au înrolat în ele. O mare şi adîncă transformare s-a produs şi în aceşti oameni şi mi-am dat seama ce este în stare să facă ţărănimea romînă dacă are un îndrumător cum este proletariatul. Ea a învăţat să lucreze pămîntul cu tractoare şi alte maşini agricole, se frămîntă cum să scoată din pămînt recolte mai mari, iar standardul ei de viaţă şi de cultură nu poate fi asemuit cu sărăcia lucie din vechiul sat romînesc.

Ca socialist, care văd ceea ce se înfăptuieşte astăzi în Romînia, chiar dacă preconizam o altă cale pentru atingerea acestor rezultate, nu pot să nu recunosc ceea ce se impune constatărilor oricărui observator obiectiv. Nu pot să nu recunosc în realizările concrete în uzinele, în fabricile, în potenţialul electric ridicat şi în şantierele răspîndite peste tot, că muncitorii de ieri construiesc o viaţă nouă, mai îmbelşugată şi mai fericită.

Puterea muncitorilor şi ţăranilor din Romînia ne dovedeşte în practică ceea ce unora dintre noi apărea ca o utopie: posibilitatea construirii chiar de pe acum şi progresiv a socialismului în ţara noastră.

Astăzi sînt în situaţia de a recunoaşte ceea ce a devenit evident: justeţea politicii Partidului Muncitoresc Romîn, bazată pe conducerea societăţii de către proletariat şi pe alianţa cu masele largi ale ţărănimii.

Dacă eu şi cei care m-au urmat în împrejurările anilor de după 23 August 1944 ne-am orientat spre alianţa cu partidul naţional-ţărănesc, astăzi este limpede că opera pozitivă pe linia constructiv-socialistă nu se putea înfăptui decît de proletariat, în unire cu masele ţărănimii obijduite.

Se vor fi mirînd unii dintre prietenii mei politici — mă gîndesc îndeosebi la cei aflaţi peste hotare — de noua mea atitudine faţă de regimul existent în Republica Populară Romînă, dar cred că ceea ce este mai uimitor nu este această poziţie a mea, firească pentru un socialist care constată asemenea schimbări, ci realizările socialiste cu adevărat uimitoare din Romînia de azi. Aceasta este adevărata şi singura explicaţie a atitudinii pe care am adoptat-o şi pe care o voi urma de azi încolo.

Cînd un om politic vrea să fie cinstit faţă de el însuşi, trebuie să fie cinstit şi faţă de poporul său şi să adopte o poziţie realistă şi folositoare acestui popor. Ar fi o greşeală dacă m-aş menţine departe de înfăptuirile poporului muncitor din ţara mea, pe care doresc s-o văd prosperînd, mereu prosperînd. Trebuie să mă alătur şi eu acestui popor care în trecutul său a fost umilit şi furat, şi din toată inima, din tot cugetul să-mi aduc aportul modest la construirea unei vieţi noi pentru lumea muncitoare.

Mă adresez în acest fel şi prietenilor mei din străinătate, care poate aşteaptă alte mesaje de la mine şi le cer să înţeleagă că în ţara noastră poporul edifică o nouă societate fără noi şi cred că datoria lor este să se întoarcă la căminele lor pentru a se alia şi ei poporului romîn în lupta şi acţiunea lui pentru construirea unei vieţi noi în Romînia.

Ca socialist şi patriot mă adresez vouă, prieteni şi tovarăşi ai mei, cu îndemnul de a renunţa la o acţiune pe care o văd astăzi pe deplin sortită eşecului, fără perspectivă şi mai cu seamă contrară intereselor actuale şi de viitor ale ţării noastre, scumpă nouă tuturor.

Vă îndemn să renunţaţi la acea acţiune dăunătoare ţării, să părăsiţi pe cei care n-au înţeles şi nu vor să înţeleagă mersul istoriei şi să reveniţi în Patria care, îngăduitoare şi mărinimoasă, vă aşteaptă să fiţi loiali faţă de ea.

Regimul democrat-popular nu înţelege să adopte o atitudine vindicativă faţă de nimeni. Au fost unii dintre noi care au avut de suferit — şi uneori poate pe nedrept — dar este necesar să înţelegem că în asemenea împrejurări epocale, cînd ţara trece prin transformări de aşa mari proporţii, se pot întîmpla şi unele erori. Dar să rămînă aceasta de domeniul trecutului şi să uităm ceea ce a fost. Să privim înainte la ceea ce va fi, încrezători în forţele proletariatului, care s-a aliat pentru totdeauna cu ţărănimea pentru a realiza în ţara noastră ceea ce vedem cu toţii, socialismul.

Vă chem prieteni şi tovarăşi ai mei să reveniţi la căminele voastre părăsite, fără teama vreunei sancţiuni. Guvernul popular al ţării, prin măsurile luate, a dat posibilitatea celor care şi-au părăsit Patria sau au rămas în afara ei, să se întoarcă la căminele lor vitregite şi să se încadreze în viaţa paşnică şi constructivă a ţării.

Orice activitate dusă mai departe împotriva Patriei, ignorînd măsurile de îngăduinţă ale guvernului romîn, înseamnă o afiliere voită şi directă în slujba capitaliştilor, înseamnă o acţiune nu pentru binele ţării, ci în folosul unor interese străine şi potrivnice Patriei noastre. Astăzi, cînd toate popoarele lumii doresc fierbinte pacea, noi socialiştii nu putem să fim decît alături de ele. In veacul nostru războiul, dorit de acei care văd în acest mijloc odios calea unei reînvieri a trecutului, ar fi pustiitor şi nemaipomenit de păgubitor pentru toată lumea, datorită mijloacelor atomice şi hidrogenice de distrugere.

Nu ne este îngăduit nouă, socialiştilor, să sprijinim o politică inumană.

Vreau ca aceste puţine cuvinte ale mele, izvorîte din dorinţa sinceră de bine, să ajungă la inima şi raţiunea prietenilor mei aflaţi peste hotare şi să găsească înţelegere şi fapta înţeleaptă la care mă aştept de la ei

C. TITEL PETRESCU

*) *Din ziarul „Scînteia" nr. 3469.*

CULTURĂ FIZICĂ

Un pasionant spectacol de fotbal

O fază la poarta orădenilor

S-a încheiat sezonul fotbalistic al anului 1955! Iubitorii fotbalului — acei pasionaţi spectatori care în fiecare duminică au fost nelipsiţi din tribunele stadioanelor şi, împreună cu ei şi fotbaliştii — au luat o binemeritată „vacanţă". Ultimul spectacol fotbalistic al anului 1955 l-a constituit finala cupei Republicii Populare Romîne — *marea competiţie la care au participat nu mai puţin de* 1896 de echipe. *Şi, ca o dovadă a disputelor aprige de-a lungul întregii ediţii, finala desfăşurată duminică la Bucureşti, pe Stadionul Republicii a culminat cu o întrecere sportivă entuziasmantă, spectaculoasă; s-a jucat un fotbal de calitate, demn de echipele ce s-au înfruntat: Casa Centrală a Armatei şi Progresul Oradea.*

Jocul dintre cele două formaţii fruntaşe a demonstrat într-o măsură apreciabilă, posibilităţile reale ale fotbalului din ţara noastră. La sfîrşitul celor 120 de minute epuizante, după o luptă dusă pînă la ultima picătură de energie, o luptă deosebit de palpitantă, cupa Republicii Populare Romîne — ediţia 1955 — a revenit pe merit echipei C.C.A., care cîştigă astfel pentru a cincea oară preţiosul trofeu (după cum se ştie, militarii sînt deţinătorii cupei R.P.R. de fotbal în anii 1949, 1950, 1951 şi 1952). Performanţa lor valoroasă, dovedeşte marile posibilităţi ale echipei C.C.A., faptul că echipa poate oricînd concura cu şanse sporite la obţinerea unui loc fruntaş şi în clasamentul celor mai bune formaţii de fotbal ale ţării noastre.

Ce se poate spune despre desfăşurarea pasionantei finale care a avut loc duminică în Capitală, despre comportarea celor 22 de fotbalişti care i-au „obligat" pe spectatori să urmărească emoţionaţi o partidă ce a durat 2 ore?

Deşi meciul a fost echilibrat, totuşi bucureştenii s-au dovedit superiori, mai ales în prelungiri. Au fost mai calmi, au jucat fără nervi, cu încredere în posibilităţile lor.

C.C.A. a meritat victoria şi deci cupa. Ce-i drept, militarii au obţinut acest succes cu preţul unor eforturi deosebit de mari, succes stabilit după 120 minute de joc. Victoria asupra echipei Progresul Oradea a fost obţinută greu, deşi cu scorul de 6-3 (0-1, 3-3) — mult mai greu decît o arată rezultatul.

Ce a contribuit ca balanţa victoriei să încline pînă la urmă de partea echipei C.C.A.? Fără îndoială că în primul rînd pregătirea tehnică individuală a jucătorilor, rutina echipei, aportul pe care halfii de margine şi în special Bone l-au adus la închegarea acţiunilor ofensive.

Progresul-Oradea finalistă a cupei R.P.R. pe anul 1955 deşi învinsă, merită toate laudele. Progresul-Oradea, o echipă tînără, dar cu o concepţie de joc ce tinde spre maturitate, a entuziasmat şi „a cucerit" publicul sportiv bucureştean prin jocul său tehnic, modern, în mişcare, prin ardoarea cu care fiecare fotbalist orădean a luptat pentru balon. Echipa a devenit pe merit finalistă a cupei Republicii Populare Romîne. Ea a dovedit din plin că merită cinstea de a activa alături de cele mai valoroase echipe de fotbal din R.P.R. în categoria A.

Handicapată chiar de la început de lipsa din formaţie a doi dintre oamenii de bază — Vaczi şi Ţiriac — şi apoi lipsită de aportul lui Krempanski — accidentat — echipa oaspe nu s-a descurajat, necedînd nici atunci cînd era condusă (la 3-2 pentru C.C.A. orădenii au găsit resurse să egaleze). Jucînd propriuzis în 10 oameni, Progresul-Oradea a reuşit — după 90 de minute de joc să obţină un rezultat egal — şi numai în prelungiri au fost depăşiţi. Aci ar fi de reproşat oaspeţilor lipsa unei condiţii fizice suficiente. Apărarea echipei Progresul, trebuie arătat, a jucat defectuos. Atacanţii C. C. A. s-au mişcat nejenaţi aproape tot timpul meciului, au şutat foarte des, fără ca să fie marcaţi. De asemenea pentru activitatea viitoare a orădenilor, jocul liniei de atac trebuie îmbunătăţit în direcţia unei mai mari preocupări pentru şuturile la poartă.

Din echipa orădeană o comportare plină de perspectivă au avut jucătorii Gebner, Toth, Köszegy şi în special Florea.

Publicul sportiv bucureştean aşteaptă cu nerăbdare să vadă „la lucru" tînăra formaţie orădeană, în campionatul celor mai bune echipe de fotbal ale ţării şi speră că Progresul Oradea îşi va îmbunătăţi tot mai mult jocul în ansamblu.

R. CALARAŞANU

Noi succese ale sportivilor sovietici

● In sala Coubertin din Paris s-a desfăşurat la 17 decembrie întîlnirea internaţională de lupte clasice şi libere dintre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice şi Franţei.

Luptătorii sovietici au demonstrat o înaltă măiestrie sportivă, obţinînd victoria la toate categoriile. Intîlnirea a luat sfîrşit cu rezultatul de 10—0 în favoarea echipei U.R.S.S.

Echipa de lupte a Uniunii Sovietice va întreprinde în continuare un turneu în principalele oraşe ale Franţei. Luptătorii sovietici vor evolua la Reims, Dijon, Lyon, Bordeaux şi în alte oraşe.

● La 17 decembrie s-a desfăşurat la Moscova întîlnirea internaţională de hochei pe gheaţă dintre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice şi Elveţiei. Hocheiştii sovietici au fost superiori în timpul jocului, obţinînd o victorie categorică cu scorul de 11—1 (2—0, 7—1, 2—0).

Spartachiada de iarnă a tineretului

Cu mîinile noastre

Sezonul sportiv de iarnă a fost aşteptat cu multă nerăbdare în satul nostru. Schiul, săniuşul şi chiar patinajul are mulţi amatori. Ca de obicei ne-am gîndit din vreme la măsurile pe care le vom lua pentru ca în acest sezon activitatea sportivă să fie cît mai bogată.

Pe la sfîrşitul lunii noiembrie utemiştii au discutat într-o adunare generală ce măsuri trebuie luate pentru ca prima zăpadă, primul îngheţ să ne găsească deja pregătiţi. Aci am discutat pentru prima dată despre participarea la Spartachiada de iarnă a tineretului deşi nu cunoaştem încă prea multe lucruri despre ea. Şahiştii au început deja să se pregătească în vederea acestei competiţii, întrecîndu-se în cadrul unui campionat local.

O seamă de utemişti — printre care Ciucă Constantin — au început să lucreze garnituri de şah. Dar nu numai şahuri se pricep să lucreze tinerii noştri. Olescu Petre, Eugen Stănculescu şi alţii au început să-şi lucreze singuri schiuri. In aceeaşi adunare generală utemiştii au hotărît să amenajeze în comuna noastră în cîteva ore de muncă voluntară o pîrtie pentru concursurile de schi.

Pregătirile noastre se apropie de sfîrşit. In curînd ne vom avînta în întreceri.

MATEI DUMITRU
secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. comuna Armăseşti-Groşi raionul Horezu

În tradiţia satului

Pentru sportivii din satul nostru dorinţa de a participa la Spartachiada de iarnă a tineretului este în acelaşi timp o datorie. Noi nu uităm că în satul nostru se află deţinătoarea titlului de „cea mai bună şahistă a satelor", Maria Şerbănoiu, care l-a cucerit în întrecerile Spartachiadei satelor de anul trecut.

Dorinţa noastră este ca acest titlu să rămînă mai departe la noi. Pentru această luptă, nu deloc uşoară, ne-am pregătit din vreme. Maria s-a antrenat cu grijă chiar şi în timpul verii. Ultimele concursuri la care a luat parte ne-au dat posibilitatea să constatăm că forma sa sportivă e bună. Ea nu va desminţi tradiţia de care se bucură şahul în satul nostru.

Sportivii noştri se vor întrece cu aceeaşi ardoare şi la celelalte probe: gimnastică, schi, trîntă, sănluţe etc.

Campionul comunei noastre Vasile Cîrstei, participînd la întrecerile de trîntă categoria 70—75 kg. ale Spartachiadei de toamnă a satelor din anul acesta, a reuşit să cucerească locul III în etapa regională. Benone Frăcea — categoria 60—65 kg. a cucerit la aceleaşi întreceri titlul de campion raional.

La noi în comună mai sînt şi alte lucruri interesante. Schiorii vor cu tot dinadinsul să-şi construiască singuri schiurile. Mulţi le-au şi terminat şi aşteaptă sosirea zăpezii pentru a începe antrenamentele. Nu se lasă mai prejos nici „boberii" noştri. Şi ei şi-au construit singuri săniuţele. Toţi se pregătesc, gimnaştii şi patinatorii, alături de cei peste 100 de şahişti, să-şi dispute întîietatea în cadrul primei etape a Spartachiadei de iarnă a tineretului.

GH. DUMITRESCU
preşedintele colectivului sportiv „Recolta" comuna Ţiţeşti, regiunea Piteşti

DECLARAŢIA COMUNĂ

a lui N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi Muhammed Daud

KABUL 19 (Agerpres).— TASS transmite Declaraţia comună a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului.

La invitaţia primului ministru al Afganistanului, N. A. Bulganin preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi persoanele care îi însoţesc au sosit la 15 decembrie 1955 la Kabul, capitala Afganistanului, şi au avut întrevederi cu excelenţa sa Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, şi cu membrii guvernului Afganistanului, iar la 16, 17 şi 18 decembrie au dus tratative în problemele care interesează cele două părţi.

Vizita oamenilor de stat ai Uniunii Sovietice în Afganistan, ţară vecină şi prietenă, a permis celor două părţi să-şi expună, într-o atmosferă de sinceritate şi încredere reciprocă, politica lor de pace şi de bună vecinătate şi să studieze posibilităţile de lărgire a legăturilor politice, economice şi culturale dintre cele două ţări pe baza respectării politicii de neutralitate dusă de Afganistan.

In urma schimbului de păreri s-a ajuns la un acord în următoarele probleme:

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul regal al Afganistanului au hotărît să dezvolte legăturile politice, economice şi culturale prieteneşti dintre cele două ţări în care sînt interesate ambele state.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul regal al Afganistanului sînt convinse că popoarele şi naţiunile care continuă să fie private de libertate şi suveranitate naţională au dreptul, conform Cartei O.N.U. să-şi hotărască soarta viitoare fără presiuni şi amestec dinafară.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul regal al Afganistanului îşi exprimă ataşamentul faţă de cele cinci principii — respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi suveranităţii, neagresiune, neamestec în treburile interne sub orice motiv, fie de ordin economic, politic sau ideologic, egalitate şi avantaj reciproc, coexistenţă paşnică.

Aceste principii, care au fost acceptate în unanimitate de participanţii la conferinţa ţărilor Asiei şi Africii de la Bandung, constituie o bază trainică pentru asigurarea păcii şi înţelegerii reciproce între popoarele lumii şi corespund ţelurilor şi principiilor O.N.U.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul regal al Afganistanului consideră că o pace trainică în întreaga lume şi înţelegerea între ţările lumii depind de dezarmarea generală şi interzicerea necondiţionată a armei atomice, şi sînt pentru folosirea energiei atomice numai în scopuri paşnice, pentru progresul ştiinţei şi ridicarea bunăstării omenirii.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul regal al Afganistanului consideră că conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, ca şi conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai acestor puteri, care i-a urmat, convocate în conformitate cu cererea popoarelor de a se înlătura încordarea în relaţiile internaţionale şi de a se asigura pacea, a avut rezultate pozitive. Constatînd că aceste conferinţe au pregătit terenul şi au fost utile pentru o înţelegere reciprocă între ţările interesate, cele două părţi îşi exprimă speranţa că, datorită eforturilor statelor participante, astfel de conferinţe vor fi convocate şi pe viitor în vederea înlăturării divergenţelor dintre ţările participante la ele şi vor exercita o influenţă pozitivă asupra instaurării înţelegerii între toate ţările, ceea ce constituie o condiţie importantă pentru menţinerea păcii în întreaga lume.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul regal al Afganistanului sînt de părere că actuala situaţie şi încordare în regiunile Orientului pun în primejdie liniştea lumii. Cele două guverne sînt convinse că toate problemele nerezolvate din Extremul Orient trebuie să fie rezolvate în interesul păcii. Problemele referitoare la China trebuie să fie rezolvate ţinîndu-se seama de drepturile naţionale ale poporului chinez şi, îndeosebi, Republica Populară Chineză trebuie să-şi ocupe locul ce-i revine de drept în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Guvernele celor două ţări consideră că securitatea popoarelor nu poate fi asigurată decît prin eforturile coordonate şi colective ale statelor, îndreptate spre întărirea păcii.

In încheiere, cele două părţi îşi exprimă convingerea că contactul personal între oamenii de stat ai Uniunii Sovietice şi Afganistanului va contribui la cauza întăririi continue a relaţiilor dintre cele două ţări şi la consolidarea păcii în întreaga lume.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.
N. BULGANIN

Primul ministru al Afganistanului
MUHAMMED DAUD

Kabul, 18 decembrie 1955

Comunicatul comun sovieto-afgan

cu privire la relaţiile economice dintre U. R. S. S. şi Afganistan

KABUL 19 (Agerpres).— TASS transmite Comunicatul comun sovieto-afgan cu privire la relaţiile economice dintre U.R.S.S. şi Afganistan:

In cursul vizitei la Kabul a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au fost examinate problemele privind relaţiile comerciale şi economice dintre U.R.S.S. şi Afganistan.

Guvernele celor două ţări au constatat cu satisfacţie că relaţiile comerciale şi economice dintre U.R.S.S. şi Afganistan se dezvoltă tot mai mult pe baza avantajului reciproc.

Totodată, ele au ajuns la părerea comună că este necesar ca aceste relaţii să se dezvolte şi să se lărgească continuu în interesul celor două ţări.

In acest scop, guvernele U.R.S.S. şi Afganistanului au găsit necesar ca, după terminarea lucrărilor pregătitoare corespunzătoare, reprezentanţii lor competenţi să se întîlnească pentru a examina noile forme reciproc avantajoase de colaborare economică şi tehnică şi pentru a încheia acordurile corespunzătoare.

S-a convenit ca reprezentanţii sus menţionaţi să examineze totodată problemele privind colaborarea în domeniul dezvoltării agriculturii, construcţiei de hidrocentrale, instalaţii de irigaţie şi ateliere de întreţinere pentru autovehicule în Afganistan, precum şi al reconstrucţiei aeroportului din Kabul.

Guvernul U.R.S.S. a comunicat că consimte în principiu să acorde Afganistanului ajutor atît tehnic, cît şi financiar, sub forma unui credit în cadrul realizării unui program de lucrări pentru dezvoltarea economiei Afganistanului în domeniile sus-menţionate asupra căruia urmează să se ajungă la un acord.

Volumul creditului acordat în acest scop de Uniunea Sovietică se stabileşte la 100 de milioane de dolari americani; creditul va fi pe termen lung.

Asupra condiţiilor creditului părţile vor cădea de acord în cadrul unor tratative ulterioare.

Guvernul Afganistanului a exprimat guvernului U.R.S.S. profunda lui recunoştinţă pentru ajutorul pe care guvernul sovietic a consimţit să-l acorde Afganistanului.

Kabul, 18 decembrie 1955.

Semnarea declaraţiei comune

KABUL 19 (Agerpres). — TASS transmite:

In seara zilei de 18 decembrie, la reşedinţa primului ministru al Afganistanului din Kabul a avut loc semnarea declaraţiei comune a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului.

La semnarea declaraţiei comune, din partea Uniunii Sovietice au asistat: A. A. Gromiko, P. N. Kumikin, I. A. Serov şi Volkov, şeful secţiei pentru Asia de sud-est a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea afgană au fost de faţă Muhammed Naim, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe, Ali Muhammed, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Abdul Malek, ministrul Finanţelor, Guliam Iahia Tarzi, ambasadorul Afganistanului în U.R.S.S.

După semnarea declaraţiei, Bulganin, Hruşciov şi primul ministru Muhammed Daud şi-au strîns cordial mîna.

Apoi A. A. Gromiko, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., şi Muhammed Naim, ministrul Afacerilor Externe al Afganistanului, au semnat protocolul cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de neutralitate şi neagresiune încheiat între U.R.S.S. şi Afganistan la 24 iunie 1931.

P. N. Kumikin, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior al U.R.S.S., şi Abdul Malek, ministrul Finanţelor al Afganistanului, au parafat comunicatul sovieto-afgan „Cu privire la relaţiile economice dintre U.R.S.S. şi Afganistan".

Intîlnirile prieteneşti ale oaspeţilor sovietici la Kabul

KABUL 18 (Agerpres).— TASS transmite: La 17 decembrie, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au vizitat şcoala militară din Kabul, situată în suburbia din partea răsăriteană a capitalei Afganistanului, în apropierea vechii cetăţi Bala-Hisar — arenă a luptelor pentru independenţa Afganistanului în perioada războaielor anglo-afgane din secolul trecut.

După ce a prezentat raportul, comandantul şcolii, generalul-locotenent Muhammed Isa a vorbit oaspeţilor despre istoria şcolii militare din Kabul.

După ce N. A. Bulganin a mulţumit din toată inima pentru călduroasele cuvinte de salut adresate, generalul-locotenent Muhammed Isa a informat pe oaspeţi despre programul de activitate al şcolii.

In după amiaza zilei, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au vizitat facultatea de medicină a Universităţii din Kabul.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au vizitat apoi şantierul combinatului de panificaţie din Kabul, care se construieşte cu ajutorul tehnic sovietic.

In seara zilei de 17 decembrie, N. V. Degtiar, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Sovietice în Afganistan, a oferit un dineu cu prilejul vizitei în Afganistan a lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

După aceea, preşedintele consiliului orăşenesc Kabul a oferit în clubul ofiţerilor o mare recepţie în cinstea oaspeţilor sovietici. La recepţie a luat cuvîntul N. A. Bulganin care a spus printre altele:

Ne simţim deosebit de recunoscători pentru primirea caldă şi ospitalitatea ce ne-aţi acordat-o.

Considerăm că vizita noastră va contribui la întărirea şi dezvoltarea continuă a prieteniei dintre popoarele noastre şi va ajuta la lărgirea legăturilor noastre economice şi culturale şi a altor contacte.

Ca semn al prieteniei crescînde şi tot mai puternice dintre popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele Afganistanului, sîntem împuterniciţi ca, în numele guvernului şi al poporului Uniunii Sovietice, să oferim în dar guvernului Afganistanului pentru oraşul Kabul 15 autobuse şi utilajul pentru un spital cu 109 paturi şi rugăm guvernul Afganistanului şi autorităţile municipale ale Kabulului să primească acest dar.

Vă urăm din toată inima atît dvs. cît şi tuturor cetăţenilor capitalei şi poporului Afganistanului succese şi prosperitate.

KABUL 18 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 18 decembrie, tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au asistat la tradiţionalul concurs hipic organizat în cinstea lor pe stadionul Gazi din Kabul.

Primul ministru Muhammed Daud a prezentat celor de faţă pe oaspeţii sovietici, după care a dat cuvîntul lui N. S. Hruşciov. In cuvîntarea sa, N. S. Hruşciov a spus printre altele:

De cîteva zile sîntem în vizită la dvs., în oraşul Kabul, capitala Afganistanului prieten.

Vizita noastră în Afganistanul prieten, tratativele care se desfăşoară într-o atmosferă de înţelegere reciprocă, vor contribui la întărirea continuă a relaţiilor noastre de bună vecinătate.

Să se întărească şi să se dezvolte prietenia şi colaborarea economică între Uniunea Sovietică şi Afganistan! (Aplauze furtunoase).

După aceea a început serbarea sportivă.

După ce a luat sfîrşit competiţia, oaspeţii sovietici s-au întors la reşedinţa lor.

Recepţia oferită de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

KABUL 19 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 18 decembrie, tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au oferit o recepţie la reşedinţa lor din Kabul.

In timpul recepţiei, N. A. Bulganin a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele:

Vizita noastră în ospitaliera dv. capitală se apropie de sfîrşit. In puţinele zile petrecute la Kabul datorită posibilităţii ce ne-a fost oferită, am cunoscut unele aspecte ale vieţii capitalei dv., am fost într-o audienţă la majestatea sa regele Muhammed Zahir Şah, am avut convorbiri cu excelenţa sa primul ministru Muhammed Daud şi cu colegii săi.

Am desfăşurat împreună cu dv. o activitate importantă şi utilă.

Vizita noastră în Afganistan a ajutat să se facă un nou pas important pe calea dezvoltării prieteniei şi colaborării între Uniunea Sovietică şi Afganistan.

In numele guvernului sovietic am invitat pe excelenţa sa primul ministru al Afganistanului, Muhammed Daud să viziteze Uniunea Sovietică cînd va avea posibilitatea. Domnul prim ministru a acceptat această invitaţie şi a declarat că va vizita Uniunea Sovietică în 1956.

Această vizită şi contactele noastre ulterioare vor contribui la întărirea şi dezvoltarea prieteniei şi colaborării între ţările noastre. (Aplauze furtunoase).

Pentru înflorirea prieteniei şi colaborării sovieto-afgane, pentru pace şi colaborare între popoare! (Aplauze furtunoase, prelungite).

Primul ministru Muhammed Daud, care a luat apoi cuvîntul a declarat:

Zilele în care prietenii noştri dragi s-au aflat la noi în ţară au fost zile fericite pentru noi. Mîine ei pleacă din Afganistan şi le urăm drum bun şi sănătate. Vizita lor în ţara noastră şi tratativele pe care le-am dus aci, sînt de bun augur pentru dezvoltarea continuă a relaţiilor sovieto-afgane.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au părăsit Afganistanul plecînd spre U. R. S. S.

KABUL 19 (Agerpres).— TASS transmite: In dimineaţa zilei de 19 decembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au părăsit ospitalierul Afganistan plecînd cu avionul spre patrie.

Tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov şi primul ministru Muhammed Daud au făcut declaraţii în faţa microfonului instalat pe aeroport.

In declaraţia sa N. A. Bulganin a spus printre altele:

Părăsind ospitaliera voastră ţară prietenă, exprimăm sincera noastră recunoştinţă guvernului regal al Afganistanului, dvs. personal, excelenţă şi poporului dvs., pentru primirea caldă şi cordială ce ne-a fost făcută.

In declaraţia sa N. S. Hruşciov a spus printre altele:

Vizita noastră scurtă dar extrem de rodnică în ţara voastră a luat sfîrşit. Părăsim Kabul — capitala Afganistanului prieten — profund convinşi că prietenia şi colaborarea activă dintre ţările noastre s-au întărit şi mai mult.

In declaraţia sa Muhammed Daud a spus printre altele:

Vechea prietenie dintre U.R.S.S. şi Afganistan, care se întemeiază pe principiul respectului reciproc, s-a întărit şi mai mult în urma vizitei conducătorilor sovietici în ţara noastră. Sper că acum, după vizita excelenţelor voastre aici, prietenia noastră se va dezvolta şi întări tot mai mult. Urez scumpilor noştri oaspeţi drum bun.

★

TAŞKENT 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 decembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., s-au înapoiat în Uniunea Sovietică după călătoria făcută în India, Birmania şi Afganistan.

Pe aeroportul din Taşkent N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi de mii de reprezentanţi ai oamenilor muncii. La Taşkent conducătorii sovietici au fost salutaţi de aproximativ 500.000 de persoane.

Pentru continua întărire a prieteniei chino-indiene

— Mitingul de la Delhi —

DELHI 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 decembrie, Sun Cin-lin, vicepreşedinte al comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, care se află la Delhi, a avut întrevederi cu preşedintele Indiei, Prasad, cu vicepreşedintele Indiei, Radhakrishnan şi cu preşedintele Camerei Populare a parlamentului indian, Mavalankar.

La 17 decembrie, la fortul roşu din Delhi a avut loc un mare miting al locuitorilor oraşului, în cinstea lui Sun Cin-lin.

In cadrul acestui miting a luat cuvîntul primul ministru al Indiei Nehru, care a atins o serie de probleme internationale. Salutînd admiterea celor 16 ţări în Organizaţia Naţiunilor Unite, Nehru şi-a exprimat speranţa că Japonia şi R.P. Mongolă vor deveni în curînd membre ale O.N.U. El a declarat că guvernul indian a hotărît să stabilească relaţii diplomatice cu R. P. Mongolă. Nehru a cerut să se recunoască Republicii Populare Chineze locul ce-i revine de drept în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Referindu-se la renaşterea noii Asii, primul ministru Nehru a spus că au trecut timpurile cînd alţii puteau să hotărască soarta popoarelor ei. In prezent, popoarele Asiei îşi rezolvă ele însăşi chestiunile lor şi orice încercări de a se lua oriunde, în afara hotarelor Asiei, hotărîri referitoare la popoarele Asiei, sînt absurde.

Vorbind despre vizita conducătorilor sovietici în India şi relevînd prietenia crescîndă dintre India, Uniunea Sovietică şi China, Nehru a subliniat că puterile occidentale nu trebuie să interpreteze aceasta ca un act neprietenesc faţă de ele. „Dacă noi am stabilit o legătură şi mai strînsă cu Uniunea Sovietică, a spus el, aceasta nu înseamnă că am devenit duşmanii celorlalte ţări. Este straniu că unele ţări vor ca noi să devenim prietenii lor numai cu condiţia să manifestăm ostilitate faţă de altele". Relaţiile Indiei cu celelalte ţări, a continuat Nehru, se bazează pe cunoscutele cinci principii ale coexistenţei paşnice, iar dacă puterile occidentale sînt iritate de acţiunile Indiei, sau au îndoieli sau suspiciuni în ceea ce priveşte prietenia ei crescîndă cu celelalte ţări, acest fapt arată în mod clar că ele gîndesc greşit. In legătură cu aceasta el a amintit acordurile comerciale dintre Uniunea Sovietică şi India relevînd că ele sînt avantajoase pentru ambele părţi. Cum se poate pune problema unei duşmănii între aceste două ţări?, a întrebat el.

In cuvîntarea de răspuns, Sun Cin-lin a subliniat hotărîrea poporului chinez de a întări şi pe viitor prietenia dintre China şi India. Ea a subliniat că în ultimii ani relaţiile dintre R. P. Chineză şi Republica Indiană au intrat într-o fază nouă, iar punctul lor culminant a fost istorica declaraţie a primilor miniştri ai acestor două state mari, referitoare la cele cinci principii ale coexistenţei paşnice.

Subliniind măsurile luate de guvernele Chinei şi Indiei precum şi de Uniunea Sovietică în vederea slăbirii încordării în relaţiile internaţionale, şi în special străduinţa Chinei de a reglementa relaţiile ei cu S.U.A., Sun Cin-lin a arătat dificultăţile şi încordarea provocate de ocuparea insulei Taivan — teritoriu chinez — de către Statele Unite şi de amestecul acestora, care împiedică eliberarea insulelor chineze de litoral. „Poporul indian, a declarat ea, sprijină poporul chinez în problema Taivanului aşa cum şi noi sprijinim deplin poporul indian în problema teritoriului Goa, care constituie un exemplu de încălcare flagrantă a integrităţii teritoriale a ţărilor independente".

In încheiere Sun Cin-lin a spus: „Poporul chinez are o atitudine clară şi uşor de înţeles — el vrea pace, noi nu nutrim sentimente de ostilitate faţă de nici un popor, noi nu ameninţăm pe nimeni şi nu vom permite să fim ameninţaţi de alţii, ne mîndrim cu realizările noastre şi sîntem gata să le apărăm, sîntem gata să împărtăşim realizările noastre şi sîntem gata să colaborăm cu orice ţară în scopul traducerii cu succes în viaţă a unui plan îndreptat spre întărirea păcii prin recunoaşterea drepturilor legitime ale popoarelor şi bazat pe cunoscutul principiu al egalităţii între naţiuni".

Delegaţia guvernamentală a R. D. Germane a sosit în R. P. D. Coreeană

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: Răspunzînd invitaţiei guvernului Republicii Populare Democrate Coreene, la 18 decembrie a sosit la Phenian delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Germane, condusă de primul ministru Otto Grotewohl.

La gară, delegaţia guvernamentală germană a fost întîmpinată de mareşalul Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de Miniştri al R. P. D. Coreene, Kim Du Bon, preşedintele Prezidiului Adunării Populare Supreme, şi de alte personalităţi de seamă din R.P.D. Coreeană, de reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti, precum şi de V. I. Ivanov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în R.P.D. Coreeană, şi de alţi reprezentanţi ai corpului diplomatic.

La gară se afla aliniată o gardă de onoare. In piaţa din faţa gării, oaspeţii au fost întîmpinaţi de mii de oameni ai muncii din Phenian. Otto Grotewohl a adresat celor de faţă un cuvînt de salut.

PHENIAN 19 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul vizitei în R.P.D. Coreeană a lui Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, Comitetul popular al oraşului Hamhîn i-a conferit titlul de cetăţean de onoare al acestui oraş.

După cum se ştie, oraşul Hamhîn se reconstruieşte cu ajutorul material şi tehnic acordat de Republica Democrată Germană.

O nouă provocare a postului de radio „Europa Liberă"

PRAGA 19 (Agerpres). — CETEKA transmite: Nu de mult, un balon lansat de postul de radio „Europa Liberă" a explodat în apropiere de satul Mengusovce, regiunea Kosice, rănind opt persoane şi avariind grav cîteva clădiri. In ciuda faptului că Ministerul Afacerilor Externe al Cehoslovaciei a protestat imediat pe lîngă ambasada S.U.A. din Praga, duşmanii Cehoslovaciei nu-şi ascund simţămintele de ură faţă de oamenii muncii cehoslovaci şi au pus la cale o altă provocare.

La 16 decembrie, la amiază, Josef Sjartu, Jan Zobal şi Josef Buoko au zărit un balon apropiindu-se de satul Pavlovcepe-Uh din raionul Welke Kapusany. Balonul a aterizat lîngă hambarul ţăranului Sjartu. Cînd persoanele sus-menţionate s-au apropiat şi l-au ridicat de la pămînt, dintr-o cutie în care de obicei se află manifeste ale postului de radio „Europa Liberă" a căzut un pachet de hîrtie avînd dimensiunile de 25x25 cm. Din pachet s-au răspîndit numeroase tablete de culoare albă, care aveau mărimea unei monede de 5 helleri şi care căzînd într-o băltoacă, au luat foc în contact cu apa.

Acest fapt constituie o nouă provocare din seria acţiunilor teroriste şi de spionaj întreprinse de postul de radio „Europa Liberă".

Procesul unui trădător al poporului coreean

PHENIAN 19 (Agerpres). — Agenţia Centrală Telegrafică Coreeană transmite: La 15 decembrie, un complet special al Curţii Supreme a R.P.D. Coreene a judecat procesul lui Pak Hen En, acuzat de spionaj, diversiune, asasinate şi acţiuni teroriste în scopul răsturnării puterii populare în Republică.

In actul de acuzare se spune că încă în 1919, Pak Hen En a stabilit legături la Seul cu spionul american Underwold. Apoi în 1925, fiind arestat de poliţia japoneză el a trecut de partea imperialiştilor japonezi, a trădat pe conducătorii partidului comunist şi ai Uniunii Tineretului Comunist din Coreea şi a contribuit la arestarea lor. De atunci a devenit Pak Hen En trădător şi provocator, căutînd să submineze dinăuntru mişcarea revoluţionară din Coreea. Această acţiune criminală a lui Pak Hen En a devenit deosebit de intensă după eliberarea Coreei de către armata sovietică, în august 1945. Strecurîndu-se în funcţia de secretar al Partidului Comunist din Coreea de sud, Pak Hen En a executat în mod activ dispoziţiile imperialiştilor americani, care ocupaseră partea de sud a ţării — la început dispoziţiile generalului Hodge, comandantul trupelor americane de ocupaţie din Coreea de sud, iar apoi ale lui Noble, consilier politic al ambasadei americane la Seul. In octombrie 1946, la indicaţia lui Hodge. Pak Hen En a trecut în Coreea de nord. Folosindu-se de situaţia sa înaltă în partid şi guvern el comunica serviciului de spionaj american date secrete cu privire la partid şi forţele armate ale republicii, numea în organele de conducere ale partidului şi statului spioni americani, submina şi trăda forţele democratice şi patriotice din Coreea de sud. La indicaţiile lui Pak Hen En şi ale acoliţilor săi, printre care Li Sîn Ep, au fost ucişi numeroşi membri credincioşi ai partidului, care ar fi putut să afle de trădarea sa sau să împiedice înfăptuirea planurilor sale de sabotaj.

In anii grei ai războiului, Pak Hen En, Li Sîn Ep, Pe Cer, Pak Sîn Von şi alţi complotişti au pregătit o insurecţie armată cu scopul de a lichida partidul şi de a răsturna guvernul.

La proces, Pak Hen En a recunoscut întrutotul acuzaţiile ce i s-au adus.

Tribunalul l-a condamnat pe Pak Hen En la moarte şi la confiscarea averii.

Agenţiile de presă comunică din:

NEW YORK. — In seara de 18 decembrie preşedintele sesiunii Adunării Generale, Masa, a anunţat amînarea pentru 20 decembrie a şedinţei Adunării Generale care fusese fixată pentru 19 decembrie. Şedinţa este consacrată alegerii unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate.

ROMA. — La 16 decembrie s-a deschis la Roma primul congres naţional al partizanilor păcii din Italia.

WASHINGTON. — Agenţiile de presă americane au anunţat că senatorul republican, William Knowland, conducătorul aripii celei mai reacţionare a partidului republican, a hotărît să candideze la preşedinţia Statelor Unite.

BOGOR. — In Sumatra de est se află în grevă 65.000 de muncitori de pe plantaţiile aparţinînd unor monopoluri străine. Greviştii cer sporirea salariilor.

CANTON. — La 17 decembrie a sosit la Canton o delegaţie formată din şase ziarişti egipteni, care vor vizita China la invitaţia Asociaţiei ziariştilor din întreaga Chină.

KHARTUM. — Potrivit relatărilor agenţiei Reuter, parlamentul sudanez a adoptat în unanimitate o rezoluţie prin care Sudanul se proclamă republică independentă. Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe al Angliei a declarat că Marea Britanie va începe imediat consultări cu Egiptul în legătură cu proclamaţia parlamentului sudanez.

FRANKFURT PE ODER. — La 17 decembrie a sosit la Frankfurt pe Oder (R.D. Germană) un nou mare transport de criminali de război germani reîntorşi din U.R.S.S. Transportul este alcătuit din persoane ale căror crime de război, dat fiind gravitatea lor nu au fost complect iertate de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ei au fost predaţi autorităţilor din R.D. Germană.

NEW YORK. — La 19 decembrie a sosit la New York ambasadorul Bulgariei în Anglia, Halov, împuternicit să reprezinte Bulgaria la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

SARCINILE DE LUPTĂ ALE TINERETULUI ITALIAN

La Roma a avut loc plenara C.C. al Federaţiei Tineretului Comunist Italian, consacrată discutării problemei „rolului conducător şi educativ al Federaţiei în noile condiţii de dezvoltare a luptei tineretului pentru drepturile sale, pentru reînnoirea Italiei şi pentru pace".

Raportul a fost prezentat de către Enrico Berlinguer, secretarul general al Federaţiei. El a declarat că în prezent organizaţiile de tineret ale partidelor burgheze, şi mai ales ale celor de extremă dreaptă, trec printr-o criză. In legătură cu aceasta, sarcina Federaţiei tineretului comunist italian, a spus Berlinguer, este de a ajuta pe tinerii din organizaţiile partidelor burgheze să lupte împotriva politicii reacţionare a conducătorilor lor.

După raportul lui Berlinguer au urmat ample discuţii la care au luat parte membrii Comitetului Central al Federaţiei.

PLENARA C.C. AL UNIUNII TINERETULUI DEMOCRAT DIN COREEA

Intre 13 şi 15 decembrie a avut loc plenara C.C. al Uniunii Tineretului Democrat din Coreea. Plenara a discutat despre îndeplinirea hotărîrii Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea cu privire la îmbunătăţirea activităţii Uniunii şi despre sarcinile organizaţiilor Uniunii în legătură cu îndeplinirea hotărîrilor plenarei din decembrie a C.C. al Partidului Muncii din Coreea.

Plenara a trasat sarcini concrete pentru îmbunătăţirea continuă a activităţii Uniunii şi intensificarea muncii educative în rîndurile tineretului. A fost adoptată de asemenea hotărîrea cu privire la ridicarea continuă a rolului organizaţiilor Uniunii Tineretului Democrat din Coreea în lupta pentru dezvoltarea agriculturii.

IMPOTRIVA REPRESIUNILOR POLIŢIENEŞTI

După cum anunţă Agenţia United Press la 17 decembrie a avut loc la Havana o manifestaţie studenţească, în semn de protest împotriva asasinării unui student de către poliţie, în cursul unei manifestaţii care a avut loc acum o săptămînă.

Poliţia a intervenit şi de data aceasta pentru a împrăştia pe manifestanţi, operînd mai multe arestări.

După cum s-a mai anunţat, de mai bine de două săptămîni în Cuba au loc mari manifestaţii ale studenţilor, care protestează împotriva regimului dictatorial al lui Fulgencio Batista.

Vizita preşedintelui Tito în Etiopia

BELGRAD 19. — După cum transmite corespondentul special al agenţiei Taniug, la 18 decembrie preşedintele Tito a fost informat asupra rezultatelor tratativelor care au avut loc în ajun între secretarul de stat pentru afacerile externe, Cocea Popovici, şi secretarul general al preşedintelui, J. Vilfan, pe de o parte şi ministrul afacerilor externe al Etiopiei, Aklilu Hable-vold pe de altă parte. Preşedintele Tito şi împăratul Haile Selassie au avut un schimb de păreri asupra rezultatelor tratativelor.

In dimineaţa zilei de 19 decembrie, Tito a plecat din Addis Abeba împreună cu împăratul Haile Selassie, spre capitala Eritreiei — Asmara. In drum spre Eritreia preşedintele Tito va vizita monumentele istorice şi culturale ale ţării precum şi cîteva instituţii sociale. La Asmara se va da publicităţii comunicatul cu privire la rezultatele tratativelor dintre Etiopia şi Iugoslavia.

—◇—

Rezultatul alegerilor din Saar

SAARBRUCKEN 19 (Agerpres). — Au fost publicate rezultatele alegerilor pentru landtagul (parlamentul) regiunii Saar care au avut loc la 18 decembrie. La vot au participat 90,8 la sută din alegătorii înscrişi în listele electorale. Uniunea creştin-democrată din Saar a obţinut 14 mandate, partidul creştin-popular, condus de fostul premier saarez Hoffmann — 13 mandate, partidul democrat din Saar — 12 mandate, organizaţia din Saar a Partidului social-democrat din Germania — 7 mandate. Partidul Comunist din Saar — 2 mandate şi partidul socialist saarez — 2 mandate.

Astfel, partidul creştin-popular şi partidul socialist saarez, care se pronunţă pentru „statutul european" (respins de populaţia din Saar prin referendumul din 23 octombrie a.c.) dispun în prezent în landtag de 15 din cele 50 de locuri. In landtagul anterior aceste partide dispuneau de 46 de locuri (partidul creştin-popular — 29 locuri, iar partidul socialist 17 locuri).

Aşa numitele „partide pro-germane" (Uniunea creştin-democrată din Saar, organizaţia din Saar a Partidului social-democrat din Germania şi partidul democrat din Saar), care nu erau reprezentate în landtagul anterior şi s-au constituit în „Frontul patriotic" — au obţinut 33 de locuri

După cum subliniază agenţia France Presse, aceste trei partide pro-germane n-au reuşit însă să întrunească majoritatea de trei pătrimi necesară pentru a putea modifica Constituţia în vederea alipirii regiunii Saar la Germania

Tot agenţia France Presse atrage atenţia asupra ştirii că printre noii aleşi pe listele partidelor pro-germane figurează criminali de război. Astfel, pe lista Uniunii creştin-democrate a fost ales Erwin Albrecht, condamnat de autorităţile cehoslovace pentru activitatea sa criminală în timpul ocupaţiei germane. Pe lista partidului democrat din Saar a fost ales Peter Engel, fost prin gardian al lagărului de concentrare de la Dachau.

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel; Moşilor, Volga: Domnişoara de Scuderi; **Magheru:** Un ciclu de filme ilustrînd lupta partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările de democraţie populară; **Republica: Filimon Sîrbu, Alexandru Sahia, 1 Mai, Nicolae Bălcescu:** Giuseppe Verdi; **Bucureşti, 23 August:** Anna Zaccheo; **I. C. Frimu:** Un ciclu de filme inspirate din istoria P.C.U.S.; **Infrăţirea:** Lecţia vieţii; **Lumina, Libertăţii:** La revedere, domnule Grock; **Central:** Republica Populară Romînă, Complectare: „Marinică"; **Victoria:** Zvăpăiata; **Tineretului, Unirea:** Nestenka cel isteţ; **Gh. Doja:** Pentru 14 vieţi; **Alex. Popov:** Un om teribil; **Griviţa:** Insula Misterelor; **8 Martie:** Altura; **Vasile Roaită:** Poveste despre uriaşul pădurii; **Cultural:** 2x2 fac cîteodată 5; **Constantin David:** Căţeluşul bucluceaş; **Flacăra:** Soldatul Ivan Brovkin; **T. Vladimirescu:** Şcoala curajului; **Carpaţi:** Liliomfi; **Arta:** Intr-o primăvară la Budapesta; **Munca:** Jucătorul de rezervă; **Moriţa:** Fata mexicană; **Donca Simo:** Poteci primejdioase; **Ilie Pintilie, Rahova:** Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Popular:** Este vinovat Ed. Martin?; **M. Eminescu:** Boris Godunov; **8 Mai:** Fantomele părăsesc piscurile; **Gh. Coşbuc:** Romeo şi Julietta; **Olga Bancic:** Maclovia; **Aurel Vlaicu:** Leana.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 2.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52